

**ČESKÉ VYSOKÉ
UČENÍ TECHNICKÉ
V PRAZE**

**FAKULTA
BIOMEDICÍNSKÉHO
INŽENÝRSTVÍ**

**BAKALÁŘSKÁ
PRÁCE**

2018

**DANIEL
MÍČKA**

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

Fakulta biomedicínského inženýrství
Katedra zdravotnických oborů a ochrany obyvatelstva

Institut domácího násilí a jeho význam z hlediska policejní praxe

**Institute of the Home Violence and its Significance from the Point
of View of Police Practice**

Bakalářská práce

Studijní program: Ochrana obyvatelstva
Studijní obor: Plánování a řízení krizových situací

Vedoucí práce: PhDr. Mgr. Dana Rebecka Ralbovská, Ph.D.

Daniel Míčka

Kladno, květen 2018

Zadání bakalářské práce

Student: **Daniel Míčka**
Obor: Plánování a řízení krizových situací
Téma: **Institut domácího násilí a jeho význam z hlediska policejní praxe**
Téma anglicky: Institute of the Home Violence and its Significance from the Point of View of Police Practice

Zásady pro vypracování:

Bakalářská práce se bude zabývat institutem domácího násilí a jeho významem z hlediska policejní praxe. V teoretické části budou analyzovány aspekty domácího násilí. Formou podrobného zkoumání bude popsáno samotné zavedení institutu domácího násilí do legislativy právního systému České republiky, a důvody, které byly pro takové zavedení rozhodující. V praktické části bude zjišťováno, jaké okolnosti a důvody jsou příčinami vzniku a průběhu domácího násilí, zda je více páčáno na mužích, ženách nebo dětech, a jaká je forma páčání domácího násilí. K získání dat bude použit nestandardizovaný anonymní dotazník s celkovým počtem nejméně 100 respondentů různého věku a sociálního postavení. Dotazník bude distribuován mezi oběti domácího násilí cestou intervenčního centra. Budou porovnávány všechny vlivy a okolnosti, které nutí pachatele páchat domácí násilí. V závěru bakalářské práce bude provedeno statistické vyhodnocení získaných poznatků, komparace výsledků s výsledky jiných výzkumníků. V závěru práce bude souhrnné zhodnocení, co přineslo zavedení trestní odpovědnosti za páčání domácího násilí pro policejní praxi.

Seznam odborné literatury:

- [1] Kolektiv autorů, #ZaIstanbul: domácí násilí a vybraná témata z oblasti genderově podmíněného násilí, Praha: Český svaz žen. Na pomoc ženám., 2016, ISBN 978-80-87227-04-6
- [2] TOPINKA, Daniel, ed. , Domácí násilí z perspektivy aplikovaného výzkumu: základní fakta a výsledky, Ostrava: SocioFactor, 2016, ISBN 978-80-906615-0-9
- [3] VOŇKOVÁ, Jiřina a Ivana SPOUSTOVÁ, Domácí násilí z pohledu žen a dětí: právní stav k 1. 1. 2016, ed. 3. přepracované, Praha: profem, 2016, ISBN 978-80-904564-5-7

Zadání platné do: 20.09.2019

Vedoucí: PhDr. Mgr. Dana Rebecka Ralbovská, Ph.D.

vedoucí katedry / pracoviště

děkan

V Kladně dne 19.02.2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci s názvem **Institut domácího násilí a jeho význam z hlediska policejní praxe** vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů, které uvádím v seznamu bibliografických odkazů.

Nemám závažný důvod proti užití tohoto školního díla ve smyslu § 60 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

V Kladně dne 15.05.2018

.....
Podpis

Poděkování

Velice rád bych v první řadě poděkoval PhDr. Mgr. Daně Rebece Ralbovské, Ph.D. za odborné vedení bakalářské práce, za její obětavost, vstřícnost a poskytnutí cenných rad a připomínek při konzultacích. Dále bych také velice rád poděkoval Intervenčnímu centru v Kladně za poskytnutí vysoce kvalifikované odborné literatury a nesmírnou ochotu pomoci s vypracováním zejména empirické části.

Abstrakt

Bakalářská práce je zaměřena na problematiku institutu domácího násilí a jeho významu z hlediska policejní praxe. V teoretické části je charakterizováno samotné domácí násilí, identifikace ohrožených a násilných osob, včetně vlivu násilí na přítomné děti. Jsou uvedeny a rozebrány jednotlivé formy násilí, jeho příčina a dynamika. V práci je komplexně sepsán ucelený pohled na danou problematiku jako celospolečenského fenoménu. Dále jsou uvedeny okolnosti kolem zakotvení institutu vykazání, jakožto právního nástroje, do legislativy České republiky a samotný postup příslušníků Policie České republiky při řešení incidentů se znaky domácího násilí.

Praktická výzkumná část se věnuje stanoveným cílům a předem definovaným hypotézám, které budou verifikovány nebo falzifikovány za pomoci zjištěných dat, získaných z odpovědí na nestandardizovaný anonymní dotazník. Dotazník byl distribuován mezi oběti domácího násilí různého věku či vzdělání prostřednictvím intervenčního centra. Výzkumné šetření bylo zaměřeno na zjištění nejčastějších forem a příčin páchaní domácího násilí, jeho délky v partnerském vztahu či na přítomnost dětí u projevů násilí. Získaná data jsou znázorněna číselně i graficky pro lepší přehlednost.

V diskuzi bude provedena komparace výsledků s výsledky jiných výzkumníků, kteří se zabývali stejnou problematikou. V samotném závěru bude uvedeno souhrnné zhodnocení vypracované bakalářské práce.

Klíčová slova

domácí násilí; agresor; oběť; formy a příčiny týrání; vykazání; činnost policie.

Abstract

The bachelor thesis is focused on the problem of the institute of domestic violence and its significance from the point of view of police practice. In the theoretical part there are specifications of domestic violence, the identification of threatened and violent persons and the influence of violence on children. All individual forms of violence, its causes and dynamics are presented and analyzed. The work is comprehensively compiled a comprehensive view of the issue as a whole-society phenomenon. The circumstances surrounding the establishment of the Institute of Recognition, as a legal instrument, into the legislation of the Czech Republic and the practice of members of the Police of the Czech Republic in dealing with incidents with signs of domestic violence are listed below.

The practical research part focuses on set goals and predefined hypotheses that will be verified or falsified using the data obtained from the answers to a non-standardized anonymous questionnaire. The questionnaire was distributed among victims of domestic violence of different ages or education through an intervention center. The research was focused on identifying the most common forms and causes of domestic violence, its duration in a partnership relationship, or the presence of children in violence. The data obtained is shown numerically and graphically for better clarity.

In the discussion we will compare the results with the results of other researchers who have dealt with the same issues. In conclusion, the summary of the bachelor thesis will be presented.

Keywords

domestic violence; an aggressor; a victim; forms and causes of an abuse; reporting; police activity.

Obsah

1	Úvod	10
2	Současný stav	12
2.1	Charakteristika domácího násilí.....	12
2.2	Identifikace osob ohrožených, násilných a přítomnost dětí.....	14
2.2.1	Ohrožená osoba	14
2.2.2	Násilná osoba.....	15
2.2.3	Přítomnost dětí u projevu násilí.....	16
2.3	Fyzická forma domácího násilí.....	17
2.4	Psychická forma domácího násilí.....	17
2.5	Sociální a ekonomická forma domácího násilí	18
2.6	Sexuální forma domácího násilí	18
2.7	Příčiny domácího násilí	19
2.8	Dynamika domácího násilí	19
2.9	Syndrom týrané ženy	20
2.10	Násilí na mužích a seniorech	21
2.11	Stalking jako pokračování domácího násilí	23
2.12	Celospolečenské důvody vzniku institutu vykázání	24
2.12.1	Zakotvení do právního systému České republiky.....	24
2.12.2	Pravidla pro vykázání násilné osoby ze společného obydlí	25
2.13	Samotný postup policie při řešení domácího násilí.....	26
2.13.1	Prvotní kontakt se situací	27
2.13.2	Důkladná práce na místě činu	28
2.13.3	Administrativní zpracování.....	29

2.13.4	Komunikace s ohroženou osobou	30
2.13.5	Komunikace s násilnou osobou	31
3	Cíl práce.....	32
4	Metodika	33
4.1	Popis výzkumného šetření.....	33
4.2	Výzkumný nástroj	33
4.3	Stanovené hypotézy	34
5	Výsledky.....	35
5.1	Vyhodnocení dotazníkového šetření.....	35
5.2	Vyhodnocení cílů práce	44
5.3	Vyhodnocení hypotéz	46
6	Diskuze	48
7	Závěr	53
8	Seznam použitých zkratk.....	54
9	Seznam použité literatury.....	55
10	Seznam použitých obrázků	59
11	Seznam příloh.....	60

1 ÚVOD

Říká se, že „rodina je základ státu“. Rodinné vazby se nás drží po celou dobu našeho života, čímž tvoří jeho nedílnou součást. Vnímáme rodinu jako místo, kde prožíváme radost z důležitých i banálních událostí, cítíme se zde bezpečně a v jistotě. A i když sem tam přijde na řadu řešení jakýkoliv problémů, správně fungující rodina dokáže velmi dobře zvládat tyto nelehké a stresově náročné situace. Nesmírně důležitým faktorem je komunikace, vzájemná podpora a porozumění. I přesto, že každý z nás jistě vnímá rodinu z hlediska jejího významu jako nenahraditelnou, bohužel ne vždy jsou vztahy v rodině růžové, plné lásky a spokojenosti.

V moderní době upadají rodinné standarty našich rodičů a prarodičů. Ubývá svatebních rozhodnutí a uzavřených manželství, hodně párů spolu žije tzv. „na psí knížku“. Můžeme také spatřovat neúplné rodiny, kde je jen jeden rodič a dítě. Kolem nás existuje plno faktorů, které přispívají k tomu, že vedení rodiny a výchova dětí se stávají stále více psychicky náročnější. Pokud ale hovoříme o zdravé a fungující rodině, čímž myslíme i skutečnosti, že partneři nemusí být zákonitě manželé, aby nedokázali řádně vychovat své děti, nebo že i jeden milující rodič je přeci k takovému životnímu kroku plně kvalifikovaný, těžko si budeme pohrávat s myšlenkou, že se v těchto rodinách odehrává domácí násilí.

O domácím násilí lze říci, že je velice závažným celospolečenským problémem, o kterém se začalo v poslední době stále více mluvit. Pokud vyjde domácí násilí najevo, značná část společnosti jej zcela odsuzuje, protože máme nastaveny stejné hodnoty morálního chování. Téma domácího násilí je velice citlivé a křehké, ovšem nejedná se o snadnou záležitost. Vyskytuje se ve všech typech rodin a jedná se o násilí páchané mezi všemi členy domácnosti. Mezi oběti domácího násilí můžeme řadit nejen ženy, se kterými je otázka domácího násilí asi nejvíce spojena, ale také muže, seniory či děti. K samotnému rozpoznání a určení domácího násilí

v rodině je potřeba překonat řadu překážek. V rodinách sociálně slabších můžeme násilí vidět častěji, naopak v těch ekonomicky zajištěných, s vyšším dosaženým vzděláním, je více rafinované a skryté. A právě anonymita a skrývání za zavřenými dveřmi bytů nebo domů pomáhá k dlouhodobému páchání domácího násilí, než vůbec dojde k jeho odhalení. Další překážkou jsou citové a osobní vazby mezi partnery, finanční závislost a dokonce, což je velmi zásadní, společné děti. Děti jsou nejzranitelnějšími oběťmi domácího násilí a velmi často přímými svědky různých incidentů. I když vše plně vnímají, nejsou schopny se samy bránit, jsou izolované a bez možnosti kamkoliv odejít a vyhledat pomoc. Z vývojové hlediska je domácí násilí pro dítě velmi devastující.

Výběr tématu bakalářské práce byl determinován profesí autora, neboť se danou problematikou zabývá velmi často v rámci své profese příslušníka Policie České republiky. Ve stanoveném rozsahu se pokusíme charakterizovat domácí násilí, popsat všechny jeho účastníky a jeho nejčastější formy páchání. Z hlediska policejní praxe bude proveden rozbor institutu vykázání a samotný postup příslušníků policie při řešení incidentů se znaky domácího násilí.

Stanoveným cílem bakalářské práce je nastínění celé problematiky tak, aby i laik pochopil, co vlastně vede ohrožené osoby k tomu, aby trpěly násilím, a přesto nadále zůstávaly s násilníkem ve společné domácnosti. Taktéž, co vlastně vede násilníka k agresivnímu chování a jak domácí násilí vnímají děti. Zaměříme se také na způsob, jak může ohroženým osobám domácího násilí pomoci Policie České republiky. V samotném závěru práce bude provedeno souhrnné zhodnocení toho, co vlastně přineslo zavedení odpovědnosti za páchání domácího násilí pro policejní praxi.

2 SOUČASNÝ STAV

2.1 Charakteristika domácího násilí

Přestože se jedná o termín, který je na veřejnosti poměrně diskutovaný, neexistuje jednotná, obecně uznávaná definice domácího násilí. Přesto můžeme na základě definic různých autorů nalézt společné body.

Charakteristika domácího násilí vnímá intenzitu násilných incidentů, která se stupňuje, a při kterých nedochází ke změnám rolí násilné a ohrožené osoby. Tento pojem bývá někdy zaměňován s pojmem tzv. „partnerského násilí“, nejedná se tedy o partnerskou hádku či manželkou rozepří. Domácí násilí se totiž může objevit v manželském a partnerském vztahu, mezi sourozenci, anebo také mezi dospělými dětmi a jejich rodiči nebo prarodiči.

U partnerského násilí proti sobě stojí osoby rovnocenné, které jsou ve stejném nebo podobném postavení, v případech domácího násilí jsou role neměnné a nevyvážené. Ohrožen v různých životních situacích může být každý člověk bez ohledu na pohlaví, věk či postavení. Lze také domácí násilí považovat a chápat jako jednu z nejnebezpečnějších forem agrese, a to nejen z důvodu jeho skrytosti a obtížné dokazatelnosti, ale i kvůli vlivu na děti, které vyrůstají v rodinách, kde k domácímu násilí dochází (Kotková a kol., 2014).

Jelikož se domácí násilí vyskytuje ve všech společnostech napříč kulturami a časem, jedná se o významně rizikový patologický sociální jev. Pachatel zneužívá postavení moci, kterou v rodině má. Projevuje se vynucováním podřízenosti oběti, nepřiměřenými požadavky a kontrolou nad jejím životem. Dosahováno je násilím, vyhrožováním a využíváním strachu oběti z další újmy (Topinka, 2016).

Z hlediska policejní praxe je domácí násilí vnímáno jako dlouhodobé, opakované a stupňující se násilí, ke kterému dochází v soukromí, a tím zcela skrytě mimo kontrolu veřejnosti, což je pro šetření, dokazování a další policejní postupy velmi obtížné. Je ovšem nutné doplnit, že problematika zasahuje do více vědních disciplín, nelze ji tak zkoumat pouze v rámci trestního práva a práce policie. Zásah na místě činu je policisty vnímán také ze sociálního a psychologického hlediska. Domácí násilí zasahuje i do práva občanského, rodinného a přestupkového, přičemž trestního práva by mělo být užito jako krajního řešení. Při zásahu musí policista využívat empatický přístup, jeho komunikace musí být na vysoké profesionální úrovni a v neposlední řadě musí oběti adekvátně naslouchat a porozumět v celkovém rozsahu jeho možností (Střílková a kol., 2009).

„Zásada subsidiarity trestní represe. Trestní právo je nepřísnejší prostředek, který má stát k dispozici k ochraně taxativně vymezených zájmů, doplňuje ochranu poskytovanou normami jiných odvětvích práva, nastupuje tam, kde ostatní prostředky právní nebo mimoprávní se ukáží jako neúčinné. Obvykle se tato myšlenka vyjadřuje formulací, že trestní právo představuje prostředek „poslední instance“ (ultima ratio)“ (Jelínek a kol., 2017, s. 26).

Mezi hlavní znaky domácího násilí řadíme následující:

- **opakovatelnost** – nejedná se o jednorázový incident, jednání má svůj vývoj, opakované projevy, svou historii, násilí trvá velice dlouhou dobu, kdy zároveň dochází ke zkracování doby mezi jednotlivými útoky;
- **eskalace** – postupný nárůst intenzity, zpravidla se od psychického násilí přechází na násilí fyzické, každý další útok je nebezpečnější, útoky proti lidské důstojnosti a zdraví mohou vystupňovat až v útoky proti životu;
- **jasné role** – role násilníka a oběti se nemění, nejedná se o tzv. „italské manželství“, domácí násilí se odehrává mezi blízkými osobami;

- **soukromí** – k domácímu násilí dochází tzv. „za zavřenými dveřmi“, zpravidla beze svědků, avšak některé jednotlivé útoky se mohou odehrát i mimo soukromí (Levová a kol., 2010).

2.2 Identifikace osob ohrožených, násilných a přítomnost dětí

Za účastníky domácího násilí jsou považovány násilné osoby, ohrožené osoby, děti, případně i jiní členové domácnosti, kteří vystupují v rolích svědků. Nejen, že může být násilí namířeno přímo na děti, ale i ony se mohou stát násilnou osobou (Kotková a kol., 2014).

2.2.1 Ohrožená osoba

Každá osoba, která je ze strany blízkého v domácím prostředí vystavena násilí, je osoba ohrožená. Osobnost to může být různá, a zatímco v minulosti byla výhradně slučována s ženským pohlavím, v současné době je tato představa zastaralá, neboť osobou, která je ohrožená domácím násilím, se může stát kdokoliv. Bez ohledu na jeho finanční situaci, vzdělání, pohlaví, věk nebo společenské postavení. Jednotný profil osoby ohrožené domácím násilím neexistuje, stejně jako neexistuje jednotná příčina vzniku domácího násilí. Všeobecná představa veřejnosti o osobě ohrožené je taková, že se jedná o slabou a submisivní osobu. I když tomu tak někdy bývá, není výjimkou, že taková osoba dokáže být i profesně na vysoké pozici a dokáže řídit početný tým lidí. U těchto osob je obtížné si představit, že zastávají odlišnou roli, a to jak v osobním, tak v profesním životě. Ohrožené osoby mívají vlivem domácího násilí nižší sebevědomí. Důsledkem toho se mohou potýkat s řadou zdravotních potíží a neustálého stresu. Stres úzce souvisí se strachem řešit celou situaci a se strachem z případných dalších útoků ze strany násilné osoby. Obávají se, že jim nikdo neuvěří, a že až se násilná osoba dozví o tom, že o celé situaci někoho informovali,

může dojít k daleko násilnějšímu útoku, spojenému s ještě větší agresivitou, než tomu bylo doposud.

I přes to, že jsou na ohrožených osobách páčány různé formy násilí, často věří tomu, že právě ony jsou důvodem vzniklých konfliktů, kdy velmi často uznávají sebe sama jako příčinu vzniku. Jsou přesvědčeny, že si daný trest zaslouží, neboť svým chováním násilníka jistě vyprovokovaly. Proto raději o domácím násilí s nikým nemluví, obávají se ztráty společenského postavení, pomluv mezi známými a sousedy. I když kolikrát jistě uvažují o odchodu od partnera, bojí se, že by mohly rozbit rodinu a rodinné zázemí, a dětem tak vzít druhého rodiče. Raději chování partnera často omlouvají, zastávají se jeho agrese a opakovaně mu nabízejí možnost nového začátku (Králičková a kol., 2011).

2.2.2 Násilná osoba

Každá osoba, dopouštějící se domácího násilí na svých blízkých, a to jakoukoliv formou násilí, je považována za násilnou. Většina osob ve společnosti si jako násilnou osobu představuje muže, ale násilné bývají i ženy. V závislosti na druhu násilí se poměr mužů a žen jako agresorů velmi liší. Fyzická i psychická agrese se u mužů i žen projevuje poměrně stejně často, v případě sexuální agrese je jednoznačná převaha agresorů mužů.

Spíše, než si zajistit dominanci ve vztahu, je důvodem násilného chování agresora vybití si vztek, ublížit partnerovi a potřeba „uvolnit se“. V současné době není vytvořena typologie násilných osob, která by byla až tak důležitá z pohledu, aby násilné osoby byly označeny konkrétní nálepkou, ale aby pomohla porozumění příčin domácího násilí a následného plánu pro jeho redukci.

Násilné osoby se dělí podle míry sociálního ukotvení. To znamená, že „násilník dvou tváří“ je agresorem pouze doma, často popisován jako zábavný, šarmantní a okouzující jedinec, u kterého by nikdo netypoval, že za zavřenými dveřmi by byl

schopen jakékoliv formy násilného chování. Naopak tzv. „sociálně problémový pachatel“ je agresivní i mimo domov a zavřené dveře (Čermák, 1998).

„Charakteristika násilných osob:

- *vyrostly v násilných domácnostech;*
- *mají „dvojitou tvář“ (Dr. Jekyll a pan Hyde);*
- *jsou velmi žárlivé a majetnické;*
- *vyznávají „tradiční“ rozdělení mužských a ženských rolí;*
- *mají násilnické sklony – násilí je přijatelný způsob řešení problémů;*
- *chovají se jako malé dítě;*
- *nejsou schopné převzít odpovědnost“ (Hloušek a kol., 2016, s. 18).*

2.2.3 Přítomnost dětí u projevu násilí

Velice závažným problémem se ukazuje přítomnost nezletilých dětí, které jsou domácímu násilí vystaveny. Takto k tomu dochází ve většině zasažených rodin. Vývoj dítěte a jeho osobnosti v rodině by měl probíhat v rovnováze a harmonii, což se ale většinou nestává. Domácím násilím jsou narušeny základní podmínky v jeho přirozeném vývoji a samotné osobnosti, a to v rovině bezpečí domova, bezpečí a pevnosti vztahů a lásky k dítěti samotnému.

Stejně jako jiné druhy týraní, tak i opakované vystavování dětí různým formám domácího násilí vede k jejich traumatizaci. Přebírají vzory chování svých rodičů a k domácímu násilí v rodině zaujímají vlastní postoj. Může se stát, že se s ním identifikují, a tím se u nich mohou začít projevovat agresivní sklony chování, nebo v jiném případě přijmou chování ohrožené osoby, a v dospělosti jsou proto snadnou kořistí a terčem agresorů a manipulátorů.

Velmi často za celou situaci v rodině přebírají zodpovědnost a pociťují vinu, ale ve svých rukách nemají žádné nástroje a možnosti, jak zabránit domácímu násilí. Tato bezmoc může vést až k rozvoji posttraumatické stresové poruchy. Od svých

šestnácti let může, i bez souhlasu rodičů, nezletilá osoba řešit domácí násilí v rodině, a to spoluprací s Policií České republiky, Orgánem sociálně-právní ochrany dětí nebo Intervenčním centrem (Hloušek a kol., 2016).

Za přítomnost dětí u incidentů se znaky domácího násilí nelze chápat jen situaci, kdy je dítě přímo svědkem události, tím se rozumí, že je v přímé blízkosti ohrožené a násilné osoby, a vnímá ji všemi smysly, ale také situaci, kdy se může dítě nacházet třeba ve svém pokoji za zavřenými dveřmi a celý incident alespoň slyšet (Topinka, 2016).

2.3 Fyzická forma domácího násilí

Mezi projevy fyzického násilí řadíme stupnici od nevinného štípání, pošťuchování, strkání, až po facky a údery pěstí, kopání do oběti, dušení, škrcení, pálení cigaretou, útoky nožem či jinou zbraní apod. Pachatelé tohoto typu násilí hodnotí své agresivní chování buď jako nepříznivou situaci, ve které dočasně ztratili kontrolní postavení, nebo jako pochopitelnou reakci na určitou situaci, ve které jim bylo ukřivděno. V tomto případě používají agresoři fráze typu „prostě jsem vybouchnul“. Tyto výroky jsou typickým příkladem pro popírání násilí a minimalizaci situace. Agresor víceméně neztrácí kontrolou nad sebou samým. Je přesvědčen, že má právo kontrolovat chování svého partnera, a že násilí je oprávněný způsob, jak dosáhnout kontrolní pozice ve vztahu (Sczcepaniková a kol., 2004).

2.4 Psychická forma domácího násilí

Spočívá v zastrašování, kdy agresor vyvolává v oběti strach výhrůžnými pohyby, gesty, pohledy, zvýšeným hlasem, ničením majetku, rozbíjením předmětů, vyhrožováním zbraní apod. Dále sem řadíme i tzv. „emoční násilí“. V tomto případě agresor ohroženou osobu často ponižuje, křičí na ni, snaží se v ní

vyvolat pocity viny a méněcennosti. Forma psychického násilí je jednou z nejmocnějších zbraní, kterou násilník používá, útočí totiž na sebehodnocení partnera, aby s ním mohl libovolně manipulovat a získal tak nad ním moc. Ze strany agresora dochází k výhrůžkám a nátlaku, kdy partnera nutí konat věci proti jeho vůli, velmi často jej něčím vydírá, a pak vyhrožuje, že to ohlásí na policii, varuje partnera, že vezme děti, že spáchá sebevraždu, anebo že bude partner svého chování litovat. Strach z výhrůžek přetrvává déle, to dříve vyblednou modřiny na těle (Vargová a kol., 2008).

2.5 Sociální a ekonomická forma domácího násilí

Agresor se dopouští ekonomického násilí v případě, že ohrožené osobě omezuje přístup k financím, neposkytuje jí peníze na domácnost a snaží se jí zakázat chodit do práce. Chce docílit toho, aby byl na agresorovi jeho partner ekonomicky závislý. I v sociální rovině je násilí páčáno různými způsoby, a to bráněním v návštěvách rodiny či nejbližších přátel, pronásledováním, sledováním telefonátů nebo nečekanými „kontrolními“ telefonáty apod. (Ševčík a kol., 2011).

2.6 Sexuální forma domácího násilí

Je definováno jako nucení partnera k sexuálním praktikám proti jeho vůli. Agresoři často po násilném incidentu po partnerovi vyžadují pohlavní styk. Partneri ze strachu, že by je agresor znovu zbil, znovu se tak dopustil domácího násilí, raději vyhoví a poslechnou. Zatímco agresor je přesvědčen, že milostným aktem napraví své násilné chování, oběti vnímají intimní styk po násilném incidentu jako své ponížení, cítí se jako znásilnění (Buskotte a kol., 2008).

2.7 Příčiny domácího násilí

Za hlavní příčinu vzniku a rozvoje domácího násilí se považuje osobnostní charakteristika útočníka nebo oběti. Ve vztahu k tomuto termínu jsou uváděny pojmy jako rozvrat osobnosti, různé psychické poruchy, rozvrat charakteru, stres nebo závislost na drogách či alkoholu. U obětí je možné pozorovat snížené sebevědomí. Další příčinou domácího násilí je teorie sociokulturní, což znamená působení sociálně-kulturních faktorů, kterými jsou nerovnost a uplatňování moci a převahy muže nad ženou, ale zde je důležité zmínit, že role muže a ženy bývá často opačná (Bednářová a kol., 2009).

2.8 Dynamika domácího násilí

Domácí násilí má cyklicky se opakující etapy, svou historii, a proto se nejedná o jednorázový čin. Ačkoliv je z praxe všeobecné známé, že jednotlivé případy jsou ve svém průběhu odlišné, a ne vždy se opakují, existují znaky, které jsou v mnoha případech podobné. První projevy domácího násilí nedokážou ohrožené osoby přesně určit. Takové projevy bývají nenápadné, týkají se počáteční nadměrné pozornosti, touhy společného trávení volného času či vyzvedávání z práce. V jejich začátku bývají ohrožené osobě příjemné, ovšem do doby, než přerostou v přílišnou a nadměrnou kontrolu ze strany násilné osoby. Postupem času ohrožená osoba zjišťuje, že nemá žádné přátele, nenavštěvuje své příbuzné, dochází k její úplné izolaci, což otevírá volné pole působnosti pro násilí a úplné ovládnutí partnerem (Levová a kol., 2010).

Ve většině případů prochází domácí násilí třemi fázemi:

- **fáze vytváření napětí** – násilný partner bývá žárlivý, impulzivní, rozčilený, ohroženou osobu kritizuje, takové chování se považuje za první náznak domácího násilí a předchází samotnému období týrání,

v této fázi se ohrožená osoba snaží vyhnout konfliktu s násilnou osobou, vyhovět jí a obviňuje sama sebe, že partnera vyprovokovala;

- **období týrání** – jedná se o fyzické napadení nebo psychický teror, násilná osoba nad sebou ztrácí kontrolu a velmi často dochází ke konfliktu, během této fáze má ohrožená, bezmocná osoba strach z partnera a často se nedokáže sama násilí bránit;
- **období usmírování** – násilná osoba cítí vinu za svůj útok, omlouvá se a slibuje, že už se to nebude opakovat, ohrožená osoba věří, že myslí své city vážně, odpouští, čímž dává možnost a šanci novému začátku, tuto fázi můžeme nazvat také jako „období lásky a líbánek“ (Nazare-Aga, 2003).

2.9 Syndrom týrané ženy

Vymezení psychického domácího násilí není jednoduché. Z definice vyplývá, že se musí jednat o eskalující, opakované, řečové projevy agrese, poškozující duševní stabilitu, ale i tělesné zdraví oběti, např. zvýšená nemocnost v důsledku ztráty imunity. Jako rozhodující se zdá být úmysl násilné osoby ohroženou osobu devalvovat, zastrášovat či terorizovat. Ohrožená osoba se pak cítí být ponižována ve své lidské důstojnosti, deptána a z týrajícího partnera má intenzivní strach.

Důsledky domácího násilí na oběti jsou velmi specifické, jak naznačuje vyčlenění „**syndromu týrané ženy**“. Oběť domácího násilí produkuje příznačný soubor mentálních a behaviorálních reakcí. Tyto reakce nejsou nalezeny u obětí jiných kriminálních činů. Jedná se o přetrvávající vazbu k agresorovi, popírání viktimizace, zatajování závažnosti a příčin zranění a setrvávání ve vztahu s agresorem. Tyto důsledky, pro uvedený syndrom tolik typické, jsou pro pozorovatele zvenčí málo srozumitelné. Lze jen těžko chápat to, proč vlastně týraná osoba svého partnera neopustí (Čírtková, 2008).

Symptomy syndromu týrané osoby:

- **naučená bezmocnost** – než situaci aktivně řešit, případně ze vztahu uniknout, tak se oběť naučila v násilném vztahu „nějak přežít“;
- **sebezničující zvládací strategie** – pokus o sebevraždu, hledání úlevy v konzumaci alkoholu nebo drog;
- jednání násilníka je ohroženou osobou omlouváno;
- symptomy posttraumatické stresové poruchy;
- zlehčování celkové situace, intenzity zranění a nebezpečí;
- ohrožená osoba si navenek týrání nepřipouští (Hloušek a kol., 2016).

Symptomy syndromu týrané ženy popisují chování oběti vůči agresorovi, a rovněž náhled na to, jak prožívá svůj vztah s ním. Dále je nutné zdůraznit, že uvedené symptomy nevypovídají o mentálních funkcích týrané ženy v jiných životních oblastech. Mohou být v jiném kontextu, např. v profesi, ve vztahu k dětem nebo k zájmové činnosti velmi výkonné, úspěšné a efektivní. Ale v očích laiků a nepoučených profesionálů mohou snižovat věrohodnost, a to jako oběti domácího násilí, neboť neodpovídají falešnému a rozšířenému klišé o neschopné a utrápené „chudince“. Vývoj trvání a odeznívání se podobá kterémukoliv jinému viktimizačnímu syndromu. Záleží na typu zažitého domácího násilí, na previktimní osobnosti a na reakcích okolí. Příznaky syndromu obvykle postupně mizí poté, co dojde k ukončení násilného vztahu. Některé týrané osoby potřebují psychoterapeutickou a profesionální poradenskou pomoc, jiným postačí podpora neodborného okolí či neodborné terapie (Čírtková, 2008).

2.10 Násilí na mužích a seniorech

Další významnou skupinou obětí domácího násilí jsou senioři. Senior na počátku nemusí poznat, že členové rodiny, se kterými žije v jedné domácnosti, mají sklony k násilí. Násilné osoby se mohou začít chovat agresivně ve zvlášť

zátěžových životních situacích, např. „vznik závislosti na pomoci druhých, ztráta schopnosti podílet se na chodu domácnosti nebo počínající psychické problémy“. Dalším zdrojem agresivity mohou být špatné rodinné vztahy, nemoc agresora nebo vliv dědičnosti a výchovy. Páchání násilí na seniorech nahrává zejména anonymita velkých měst, převaha ekonomických zájmů a ztráta osobních vztahů (Orfeus, 2005).

Pokud se obětí domácího násilí stane starý člověk, nastává problém nejen legislativní, ale také etický a morální. Složitost rozpoznání domácího násilí spočívá zejména v tom, že u seniorů bývá běžné, že několik dní nevycházejí ze svého domu nebo bytu. Z tohoto důvodu často nikdo z okolí ani netuší, že se v rodině starého člověka něco odehrává (Buriánek a kol., 2006).

A co muži jako oběti? I přesto, že stále přetrvává důraz na ženy, co by oběti domácího násilí, je čím dál tím zřejmější, že muži se jimi mohou stát také. Dochází k němu všude bez ohledu na povolání a společenské postavení. Ovšem otázka násilí na mužích ze stran žen není veřejností tolik vnímána, už jenom odlišná fyzická zdatnost, a tím menší pravděpodobnost způsobení zranění, nepřikládá dané problematice takovou váhu. Navíc to bývá celé podpořeno tím, že je muž považován za silného jedince, který se o sebe dokáže postarat sám, a proto pro něj bývá dvojnásobně těžší si přiznat, že se stal obětí domácího násilí. Muž však nemusí být ve vztahu ten silnější partner, jeho tělesnou konstituci může změnit podlomené zdraví a stáří, čímž žena využije právě těchto mužských slabostí, a k násilí užije zbraň či psychický teror. Muži, jakožto oběti domácího násilí, mají stejná práva a nároky na pomoc jako ženy.

Charakteristika a znaky u mužů, jakožto obětí domácího násilí, jsou stejné jako u skupiny žen. Ohrožení muži doufají, že se celá situace urovná. Bojí se, že přijdou o děti, chtějí zachovat celou rodinu pohromadě, jsou fixováni na násilnou osobu a omlouvají násilné chování tím, že hledají vinu v sobě. Přestože jsou někdy

fyzicky velmi zdatní, a mohli by se bránit, používají své síly jen zřídka (Conway, 2007).

2.11 Stalking jako pokračování domácího násilí

„Ve forenzní psychologii je stalking obecně považován za specifickou variantu násilí. Jejím hlavním znakem je obsesivní upnutí se známého nebo neznámého pachatele na určitou osobu, kterou pak obtěžuje systematicky a úporně projevy nevyžádané a nechtěné pozornosti“ (Čírtková, 2008, s. 53).

Dojde-li mezi ohroženou a násilnou osobou k rozvodu či rozchodu, mohou nastat situace, kdy se s tím agresor za žádnou cenu nechce smířit, a začne s nebezpečným pronásledováním bývalého partnera. Takový pronásledovatel, se zátěží na domácí násilí, je schopen velice rychle přejít od psychického násilí až k fyzickému, jeho jednání značně graduje, čímž se pro svou oběť stává daleko nebezpečnějším (Hloušek a kol., 2016).

Agresor neustále pronásleduje svou oběť pomocí dopisů, sms zpráv, opakovaným voláním či vtíráním se do její blízkosti. Snaží se získat kontrolu nad jejím životem, je plně rozhodnutý zničit její psychické i tělesné zdraví nebo dokonce ohrozit bezpečí a kvalitu jejího života. Narušuje soukromí, osobní svobodu a lidskou důstojnost své oběti, a v mnoha případech může jeho jednání vyústit až do krajnosti, kdy je oběť na svém životě přímo a velmi vážně ohrožena.

V případě stalkingu se nejedná jen o momentální projevení emocí, ale skrývá se za ním záměr, úmysl a myšlenka agresora. A právě nebezpečná a ohrožující vytrvalost, opakovanost a soustavnost jednání pachatele, jakožto hlavních znaků skutkové podstaty, přimělo zákonodárce k zavedení nového trestného činu do právní legislativy České republiky, konkrétně se jedná o trestný čin Nebezpečné pronásledování podle ustanovení § 354 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku.

Stejně jako u domácího násilí, tak i u stalkingu jsou jasně dané a neměnné role agresora a jeho oběti. Oběť i zde trpí pocitem bezmoci a strachu, které jsou velmi intenzivní, má velmi důvodnou obavu o svůj život a zdraví. Na druhé straně ohrožovatel svou oběť bez ostychu a soustavně terorizuje (Čírtková, 2008).

2.12 Celospolečenské důvody vzniku institutu vykázání

V současné moderní demokratické společnosti je kladen stále větší důraz na dodržování základních lidských práv, svobod a ochrany osobní integrity člověka. Lidé si svá práva stále více uvědomují, jejich narušení dávají velmi hlasitě najevo, a proto musí být na nově vzniklé překážky ze strany zákonodárců a odborníků dostatečně a včas reagováno. V různých formách domácího násilí je zasahováno do lidské cti a důstojnosti, zdraví, soukromí, tělesné integrity, jakož i dobrého jména či pověsti, a proto byl do právní legislativy České republiky přijat a zakotven **institut vykázání** (Plecitý, 2010).

2.12.1 Zakotvení do právního systému České republiky

S účinností od 1. ledna 2009 získali příslušníci Policie České republiky oprávnění vykázat násilnou osobu ze společného obydlí, kdy veškerá práva a povinnosti jsou uvedena v Hlavě VII, konkrétně v ustanovení § 44 až § 47 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

Přijetím institutu vykázání došlo ke změnám v řadě dalších zákonů a právních předpisů. Do zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, bylo doplněno ustanovení § 76b, které umožňuje předsedovi senátu předběžným opatřením uložit vykázané osobě povinnost opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí, taktéž se zdržet navazování kontaktu a setkávání s ohroženou osobou. V případech, kdy se vykázaná osoba nepodrobí uloženému omezení a zákaz poruší, jí hrozí postih podle ustanovení § 337 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb.,

trestního zákoníku, a stává se tak podezřelou ze spáchání trestného činu Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání (Úlehlová a kol., 2009).

Aby ale došlo k vytvoření uceleného právního rámce pro prevenci domácího násilí a kvalifikovanou pomoc jeho obětem, byl nejprve s účinností od 1. ledna 2007 přijat také zákon č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím. Přijetím tohoto zákona se Česká republika zařadila bok po boku k dalším zemím Evropské unie. Opírá se o tři hlavní pilíře, čímž je zajištěna celková vyváženost. Po upřesnění řady změn a doplnění se tak ve složce zákonného omezení jedná o „**vykázání**“, ve složce právní ochrany poskytované soudem o „**vydání předběžného opatření**“ a ve složce sociální o „**ochranu a pomoc obětem v intervenčním centru**“. Sociální složka byla více upravena v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, konkrétně v ustanovení § 60a, který hledí na intervenční centra jako na specializovaná pracoviště s odborně proškolenými pracovníky (Voňková a kol., 2008).

2.12.2 Pravidla pro vykázání násilné osoby ze společného obydlí

Právní institut opravňuje příslušníky policie k vykázání násilné osoby ze společného obydlí v případech, ve kterých lze předpokládat, že s ohledem na předchozí útoky může opět dojít k nebezpečnému útoku proti zdraví, životu nebo svobodě a lidské důstojnosti, a to na dobu 10 dnů. Zákonem stanovenou dobu vykázání nelze zkrátit ani se souhlasem ohrožené osoby. Rozhodnutí o vykázání nabývá účinnosti vyhlášením ze strany policejního orgánu, který své rozhodnutí učiní nejprve ústně, a poté sepíše písemné potvrzení o vykázání. Písemné vyhotovení předá vždy po jednom výtisku jak ohrožené, tak vykázané osobě prokazatelně proti podpisu. V případě, že se vykázaná osoba v době vykázání na místě incidentu nenachází, je policejní orgán povinen poučit ji o právech a povinnostech při prvním nejbližším kontaktu (Voňková a kol., 2008).

Vykázání umožňuje obětem domácího násilí okamžitou pomoc a představuje pro ně preventivní opatření, směřující k ochraně jejich života nebo zdraví. Nesmí se však opomenout, že při jeho realizaci dochází k zásadním zásahům do základních lidských práv a svobod vykázané osoby. Poukázat lze na zásah do svobody pohybu a práva na bydlení. I když se může takový zásah zdát protiprávní, je zcela v pořádku a v souladu s Ústavou České republiky. V daném případě je přednější právní zájem na ochraně nedotknutelnosti soukromí a osobní svobody osoby ohrožené domácím násilím. Při realizování samotného vykázání zastává policie dvojí roli. První rolí je mocenská síla zasahujícího orgánu, druhou rolí je pomoc ohroženým osobám. Vykázání nemá povahu správního rozhodnutí, jedná se o faktické, okamžitě platné rozhodnutí, které se ukládá bez ohledu na to, jestli bude vykázaná osoba dále řešena v trestněprávní či přestupkové rovině (Plecitý, 2010).

2.13 Samotný postup policie při řešení domácího násilí

Zákon o Policii České republiky č. 273/2008 Sb., blíže pak ustanovení § 44 až § 47, dále Závazný pokyn policejního prezidenta č. 166/2009 o provádění vykázání a v neposlední řadě Metodická příručka č. 1/2010 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci závazného pokynu policejního prezidenta č. 166/2009 o provádění vykázání vymezují postup policistů při řešení případů domácího násilí, zahrnují znaky domácího násilí, samotný postup na místě činu a zásady komunikace s ohroženou osobou (<http://domacinasili.cz/files/uploaded/UserFiles/manual%20pro%20prislusniky%20PCR.pdf>).

V případě, že policista přijme oznámení o incidentu se znaky domácího násilí, zabývá se jím z celkového pohledu, nejen v rovině trestní (jednání může mít znaky např. trestného činu Týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ustanovení § 199 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku) nebo přestupkové (např. přestupek proti

občanskému soužití dle ustanovení § 7 zákona č. 251/2016, o některých přestupcích), neboť je nesmírně důležitá i pomoc ohroženým osobám a zamezení dalšího násilného útoku (Metodická příručka ŘSPP, 2010).

2.13.1 Prvotní kontakt se situací

A právě proto, že jsou ve službě 24 hodin denně, jsou to policisté, kteří s největší pravděpodobností jako první přijdou do styku s domácím násilím a jeho oběťmi. První kontakt se situací a se zúčastněnými osobami je nesmírně důležitý, neboť ve značné míře napomáhá obětem domácího násilí ke zklidnění a k jejich celkovému vyrovnání. Domácí násilí je specifické tím, že pachatel dobrovolně setrvává na místě, naopak ohrožená osoba často utíká z domova bez jakýchkoliv prostředků, navíc i s dětmi, a hledá úkryt. Děje se tak z důvodu, že agresor v mnoha případech za svůj čin neočekává žádné následky. Policista, jakožto člověk se společenskou prestiží, by mu měl svým profesionálním jednáním dát jasně najevo, že jeho pocit beztrestnosti je klamný, a že bude za své jednání potrestán (Dufková, 2005).

„Policista je oprávněn zajistit osobu, která

- a) svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život, život nebo zdraví jiných osob anebo majetek,*
- f) byla přistižena při jednání, které má znaky správního deliktu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci“*
(Úplné znění zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, s. 14).

„Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu může, je-li dán některý z důvodů vazby (§ 67), policejní orgán v naléhavých případech zadržet, i když dosud proti ní nebylo zahájeno trestní stíhání (§ 160 odst. 1). K zadržení je třeba předchozí souhlasu státního zástupce. Bez takového souhlasu lze zadržení provést, jen jestliže věc nesnese odkladu a souhlasu předem nelze dosáhnout, zejména byla-li osoba přistižena při trestném činu nebo zastížena na útěku“ (Jelínek a kol., 2017, s. 735).

Pokud vykazuje incident znaky domácího násilí, jsou podmínky pro využití oprávnění zajištění nebo zadržení osoby vždy splněny. Omezení osobní svobody agresora velmi pozitivně působí na psychiku ohrožené osoby i případných svědků, snižuje strach a podporuje ochotu ostatních účastníků o incidentu mluvit. Účinek zajištěním nebo zadržením osoby se zvláště zvyšuje v případech, kdy je násilná osoba například pod vlivem alkoholu nebo návykových látek, stále se chová útočně nebo dokonce odmítá jakoukoliv spolupráci se zasahující policejní hlídkou (<http://domacinasili.cz/files/uploaded/UserFiles/manual%20pro%20prislusniky%20PCR.pdf>).

2.13.2 Důkladná práce na místě činu

Úkolem příslušníků Policie České republiky je především perfektně zadokumentovat celý nahlášený incident, zajistit bezpečí ohrožené osoby, bezpečnost všech dalších přítomných osob a zastavit páchání dalšího násilí. Rychlý a včasný zákrok na místě činu pomůže celou situaci zklidnit, čímž se otevře prostor pro snadnější práci zasahující hlídky. Není zde čas ani prostor pro nějakou rozsáhlou taktickou přípravu.

Činnost na místě zásahu zahrnuje oddělení ohrožené a násilné osoby, nejlépe takovým způsobem, aby na sebe neviděli a nemohli spolu dále komunikovat, a aby naopak hlídka mohla s každým účastníkem mluvit zvlášť. Dalším důvodem těchto opatření je, že se násilné chování může vystupňovat, ohrožená osoba se bojí komunikovat s policií z obavy, že jí hrozí pozdější odplata, a násilná osoba může ovlivňovat její komunikaci prostřednictvím kontroly jejich gest nebo řeči těla. V souvislosti s bezpečností by měla hlídka policie zajistit i všechny zbraně a předměty, které byly použity při samotném incidentu, a které by mohly i nadále představovat bezprostřední hrozbu a případné zranění. Hlídka by měla dále poskytnout první pomoc zraněným osobám nebo přivolat rychlou zdravotnickou záchrannou službu, a v neposlední řadě řádně zkontrolovat bezpečí všech dětí

(<http://domacinasili.cz/files/uploaded/UserFiles/manual%20pro%20prislusniky%20PCR.pdf>).

Další podstatnou fází, která pomůže vytvořit ucelený a objektivní názor na celou situaci, je podrobné ohledání místa činu a jeho kompletní zadokumentování. Při pořízení fotodokumentace je potřeba se zaměřit na konkrétní místo a celkový stav společného obydlí, zejména pak na všechny poškozené a rozbité věci z nahlášeného incidentu, ale i na stopy násilí z minulosti. Zároveň je potřeba provést jednak šetření mezi sousedy z nejbližšího okolí, tak i výslechy ostatních spolupracujících osob (Asociace pracovníků intervenčních center ČR, 2016).

2.13.3 Administrativní zpracování

Na základě zhodnocení aktuálního stavu na místě činu a všech zjištěných informací sepiše hlídka souhrnný úřední záznam, do kterého vedle běžných údajů o konfliktu zaznamená i postřehy o projevech jednání a chování násilné a ohrožené osoby, případně dalších osob (dětí) ve společném obydlí. O všem důležitém a podstatném informuje dozorčí službu i operační středisko.

Dozorčí služba řádně prověří všechny dostupné informace k násilné a ohrožené osobě, k jejich minulosti, případně informace k již nahlášeným a prošetřovaným incidentům. Zaměří se zejména na evidenci držitelů zbraní (IS D-ZBRANĚ), evidenci pátrání (IS PATROS) a registry o protiprávním jednání (IS SPPO, IS AVIZO, IS ZOP, IS CDO, IS EKRT), čímž je možné získat o nahlášeném incidentu daleko širší a pochopitelnější obraz. Spolupracuje také s dalšími orgány veřejné správy, kterými jsou např. městská policie, oddělení sociálně právní ochrany dětí nebo intervenční centrum (Asociace pracovníků intervenčních center ČR, 2016).

V těch případech, kdy se policista rozhodne po celkovém zhodnocení využít svého zákonného oprávnění, a dojde-li k vykázaní násilné osoby ze společného

obydlí, řádně a srozumitelně poučí vykázanou i ohroženou osobu o jejich právech a povinnostech při dodržování stanoveného vykázání tak, jak je uvedeno v příloze č. 1 a č. 2. Dále policista sepíše potvrzení o vykázání, jak je uvedeno v příloze č. 3. V případě, že vykázaná nebo ohrožená osoba odmítne potvrzení převzít nebo podepsat, sepíše o tom úřední záznam. Vykázaná osoba je dále vyzvána k vydání klíčů od společného obydlí s poučením o právních důsledcích jejich nevydání (konkrétně se jedná o podezření ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku dle ustanovení § 5 odst. 1, písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích). Jako další přílohou č. 4 a č. 5 jsou úřední záznam o incidentu se znaky domácího násilí a otázky SARA DN, které policista zašle do 24 hodin na příslušné intervenční centrum. V neposlední řadě je sepsán úřední záznam o vykázání, který je uveden příloze č. 6. V době již probíhajícího vykázání, nejdéle do 3 dnů od učiněného rozhodnutí, provede určený policista kontrolu a sepíše úřední záznam o provedení kontroly dodržování povinností vyplývajících z vykázání, viz. příloha č. 7 (Metodická příručka ŘSPP, 2010).

2.13.4 Komunikace s ohroženou osobou

Stejně jako na místě incidentu se znaky domácího násilí, a nezáleží na tom, zda byly nebo nebyly splněny podmínky pro vykázání násilné osoby, tak i na služebně pracující policisté se zúčastněnými osobami vždy odděleně. Měli by být vycvičeni tak, aby byli schopni klást důraz na uvědomění si a vcítění se do situace oběti a jejich potřeb (Dufková a kol., 2005).

Ohrožená osoba má zejména strach z pachatele, cítí nedůvěru a nejistotu, není schopna plně se soustředit a rozpomenout se na některé detaily činu, cítí také vztek, lítost a podrážděnost, a policista by při komunikaci s ní měl tyto emocionální rány znát. Nemělo by docházet ke zlehčování celé situace, k jejímu kritizování či dokonce jejímu zesměšňování. Naopak by měl všechny pocity oběti plně respektovat. Nezbytným předpokladem pro úspěšné jednání s obětí

domácího násilí je její zklidnění a ujištění, že ohrožená osoba i děti, jsou-li incidentu přítomny, jsou v naprostém bezpečí. Je sice důležité obnovit narušený pocit bezpečí, ale ohrožená osoba by neměla být nucena k okamžité výpovědi o událostech a jejich podrobnostech, neboť nelze očekávat racionální jednání a uvažování. Teprve po jejím zklidnění může policista provádět rozhovor za účelem zjištění důležitých skutečností pro posouzení domácích násilí a páchaní trestné činnosti. Pokud chce ohrožená osoba samovolně mluvit, neměl by ji policista přerušovat a překřikovat. Rozhovor je veden i za pomoci kladených otázek. V průběhu rozhovoru musí policista mluvit stručně a jasně, vystupovat chápavě a ujišťovat se, že mu ohrožená osoba ve všem rozumí. Důležité je, aby policista aktivně naslouchal, věnoval osobě potřebnou pozornost a poskytoval zpětnou vazbu. Oběť si zaslouží respekt, jelikož se nedopustila žádného trestného činu, a pocit, že policista jejímu tvrzení věří. Po ukončení rozhovoru by měl policista osobu poučit o dalším postupu nejen ve věci samotné, ale i o tom, co bude s osobou násilníka (Střílková a kol., 2009).

2.13.5 Komunikace s násilnou osobou

Policisté se často setkávají se situací, že jim násilné osoby své agresivní chování různým způsobem vysvětlují, maskují nebo ospravedlňují, např. „žárlivostí, nepořádností ohrožené osoby nebo alkoholem“, aby tak docílily pochopení a porozumění pro své jednání. V takovém případě by policisté neměli věc zlehčovat a pojmenovávat ji jako „hádku, nehodu či konflikt“, ale zdůraznit vážnost celé situace a mluvit o nepřipustnosti násilí a chování za všech okolností (Střílková a kol., 2009).

3 CÍL PRÁCE

V teoretické části bakalářské práce byla jako hlavní cíl stanovena analýza všech možných aspektů domácího násilí. Dále byl formou podrobného zkoumání popsán institut vykázaní. A to nejen z hlediska rozhodujících faktorů jeho zavedení do právní legislativy České republiky, neboť domácí násilí je vnímáno jako velký celospolečenský problém a fenomén poslední doby, ale také jako oprávněný prostředek pro příslušníky Policie České republiky v otázkách řešení incidentů, které vykazují znaky domácího násilí. Teoretická část byla vytvořena z odborné literatury, elektronických zdrojů a zákonů, které jsou uvedeny v samostatném seznamu.

Praktická část bude věnována verifikaci nebo falzifikaci námi stanovených hypotéz. K získání výsledků a potřebných dat byl použit nestandardizovaný anonymní dotazník, který byl distribuován v tištěné podobě mezi oběti domácího násilí. Dotazník byl zaměřen na různé oblasti průběhu domácího násilí, na jeho nejčastější formy a příčiny, na dlouhodobost a přítomnost dětí, dále na oblast, zda je ohrožená osoba schopna sama odejít od násilníka, a na samotnou pomoc ze strany příslušníků policie, hlavně pak v otázce samotného vykázaní.

4 METODIKA

4.1 Popis výzkumného šetření

Praktická, výzkumná, empirická část je složena z prezentace získaných výsledků. K takovému výzkumu byla za účelem získání dat využita kvantitativní metoda pomocí nestandardizovaného anonymního dotazníkového šetření (viz. příloha č. 8 – Dotazník pro oběti domácího násilí). Samotná metoda výzkumného šetření pomocí dotazníku patří mezi základní sociologické metody sběru informací k získávání empirických údajů. Tato metoda byla zvolena z důvodu oslovení co největšího počtu respondentů. Získaná data byla zpracována také graficky pro lepší přehlednost. A jejich pomocí byly následně verifikovány nebo falzifikovány stanovené hypotézy. Otázka domácího násilí je velmi závažná a složitá. Dotazníkové šetření bylo provedeno u ohrožených osob obou pohlaví, různého věku, vzdělání či osobního stavu, čímž bylo potvrzeno, že se jedná o problém napříč celou společností. Každá ohrožená osoba se individuálně setkává s rozdílnou formou nebo příčinou domácího násilí, není pro to určen a stanoven žádný předem definovaný vzorec.

Výzkumné šetření probíhalo v období od 15. ledna 2018 do 31. března 2018.

4.2 Výzkumný nástroj

Hlavním nástrojem pro získání důležitých dat v rámci výzkumného šetření byl nestandardizovaný anonymní dotazník. Obsahoval celkem 17 uzavřených otázek a 2 polozavřené otázky, členěných do 3 různých kategorií. Otázky č. 1 až č. 4 se týkaly anamnestické části, věnovaly se zjištění základní informací o respondentech, tedy o jejich pohlaví, věku, rodinném stavu a nejvyšším dosaženém vzdělání. Od otázky č. 5 k otázce č. 11 byly zjištěny odpovědi k příčinám, formám a celkovému průběhu domácího násilí. Závěr dotazníku až k otázce č. 19 se týkal kontaktu

ohrožených osob s příslušníky Policie České republiky a samotného institutu vykazání. Dotazník byl v uceleném kontextu vytvořen tak, aby se na základě získaných dat podařilo verifikovat či falzifikovat předem definované a stanovené hypotézy.

Ve stanoveném a určeném časovém rozmezí bylo osloveno celkem 100 respondentům s návratností 70 validně vyplněných dotazníků.

4.3 Stanovené hypotézy

V bakalářské práci byly stanoveny následující hypotézy:

HYPOTÉZA 1: *Předpokládáme, že více než 25 % respondentů pociťuje páčání domácího násilí psychickou formou.*

HYPOTÉZA 2: *Předpokládáme, že více než 50 % respondentů neopustí násilnou osobu po prvních projevech domácího násilí, a zůstane s ním nadále ve vztahu.*

HYPOTÉZA 3: *Předpokládáme, že více než 50 % respondentů jednalo s profesionálně a odborně proškolenými příslušníky policie.*

HYPOTÉZA 4: *Předpokládáme, že více než 25 % násilných osob bylo vykázáno ze společného obydlí z důvodu páčání domácího násilí.*

5 VÝSLEDKY

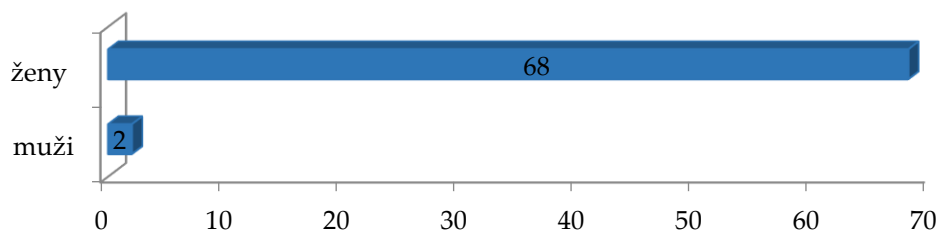
5.1 Vyhodnocení dotazníkového šetření

V této podkapitole bakalářské práce je uvedena analýza odpovědí anonymních respondentů na předem stanovené otázky. Výsledky jsou zpracovány jednotlivě pro každou dotazníkovou položku. A pro přehlednější pochopení jsou uvedeny také v grafické podobě pomocí skládaného pruhového grafu s prostorovým efektem. Dotazník obsahoval uzavřené a polozavřené otázky, které byly rozděleny na tyto jednotlivé kategorie:

- identifikační otázky k respondentům (č. 1 – č. 4);
- otázky týkající se forem, příčin a průběhu násilí (otázky č. 5 – č. 11);
- prvotní kontakt s policií a četnost vykázaní (otázky č. 12 – č. 19).

Otázka č. 1 Pohlaví

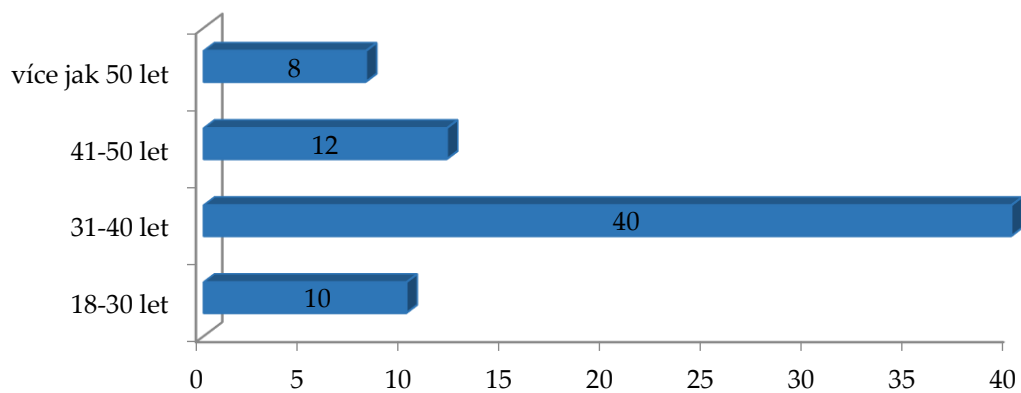
- Muž
- Žena

Obrázek 1 Pohlaví respondentů

Otázka č. 2 Věk

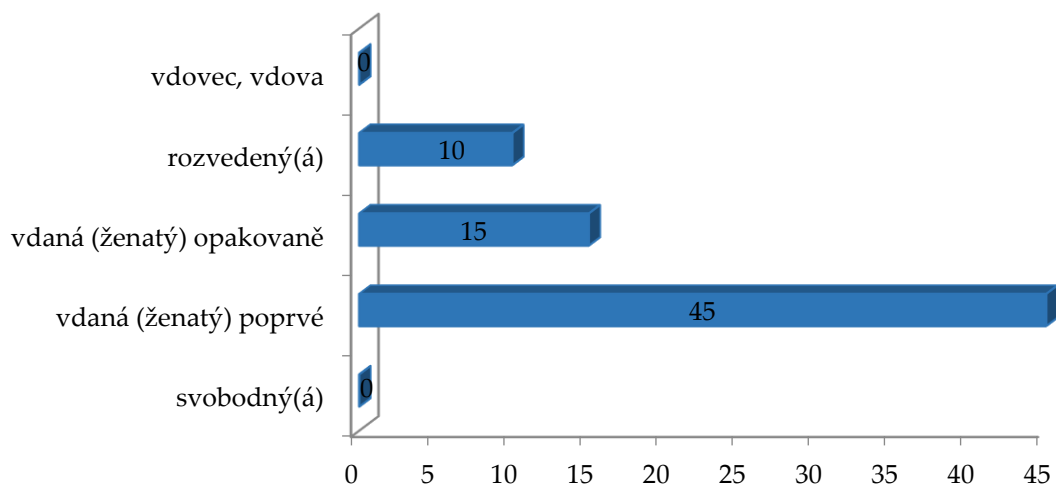
- 18-30 let
- 31-40 let
- 41-50 let
- více jak 50 let

Obrázek 2 Věk respondentů

Otázka č. 3 Rodinný stav

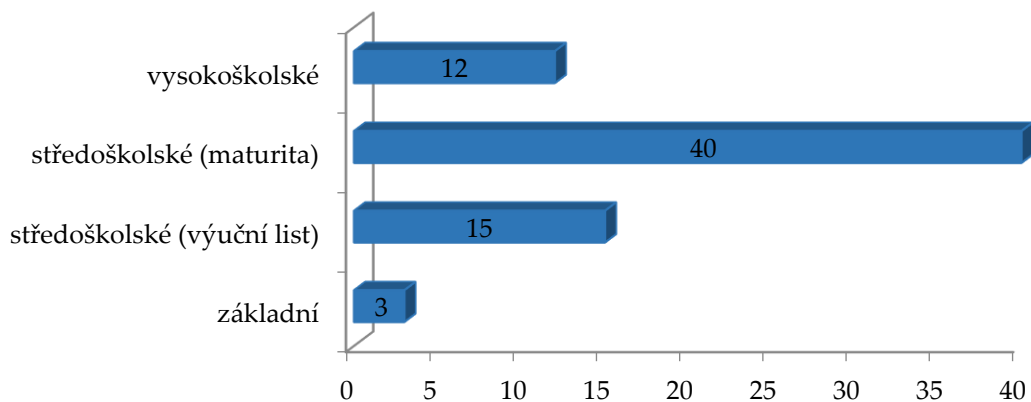
- svobodný(á)
- vdaná (ženatý) poprvé
- vdaná (ženatý) opakovaně
- rozvedený(á)
- vdovec, vdova

Obrázek 3 Rodinný stav respondentů

Otázka č. 4 Nejvyšší dosažené vzdělání

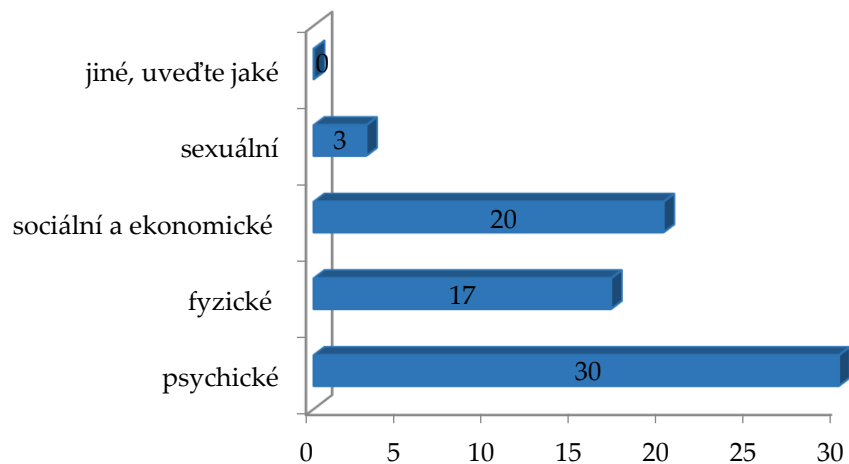
- základní
- středoškolské (výuční list)
- středoškolské (maturita)
- vysokoškolské

Obrázek 4 Vzdělání respondentů

Otázka č. 5 S jakou formou páčání domácího násilí jste se setkal(a)?

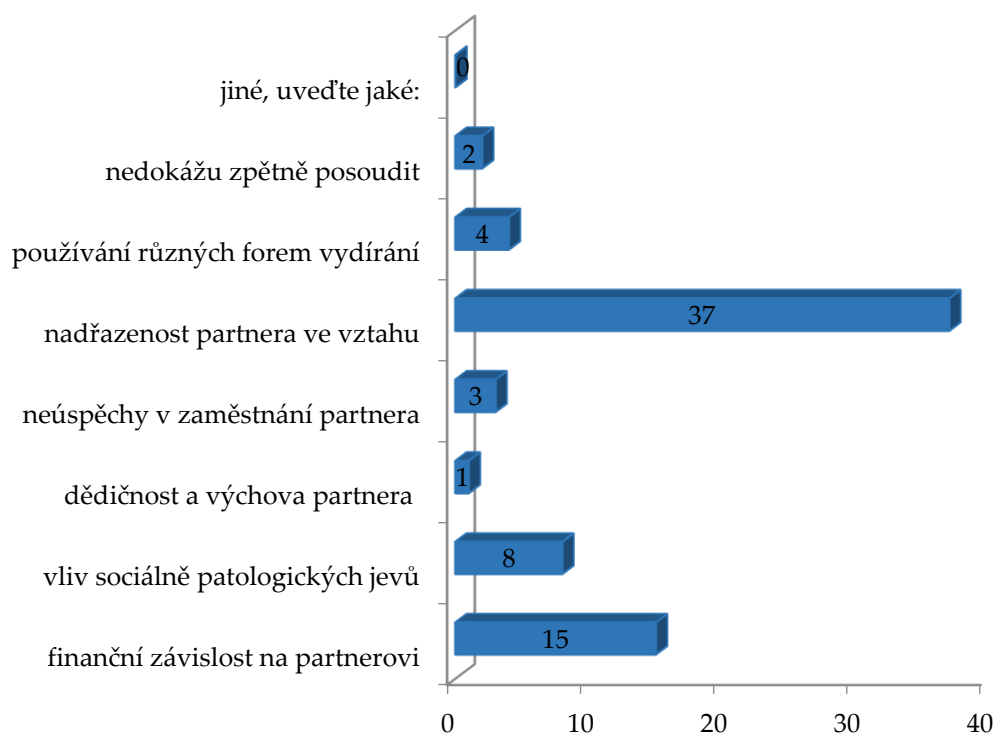
- psychické (výhrůžky, nadávky)
- fyzické (úderý fackou, pěstí)
- sociální a ekonomické (zákaz návštěv, finanční závislost)
- sexuální
- jiné, uveďte jaké:

Obrázek 5 Formy páčání domácího násilí

Otázka č. 6 **Dokážete si zpětně uvědomit, co bylo příčinou vzniku domácího násilí?**

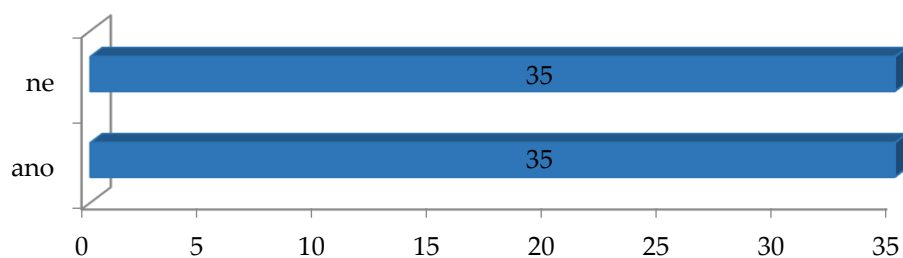
- finanční závislost na partnerovi
- vliv sociálně patologických jevů (alkohol, drogy, hazard apod.)
- dědičnost a výchova partnera (vzor ve vzájemném chování jeho rodičů)
- neúspěchy v zaměstnání partnera, častá změna pracovní pozice
- nadřazenost partnera ve vztahu, vyčítání neschopnosti vůči ohrožené osobě
- používání různých forem vydírání
- nedokážu zpětně posoudit
- jiné, uveďte jaké:

Obrázek 6 Příčiny vzniku domácího násilí

Otázka č. 7 **Věděl(a) jste o možných agresivních sklonech partnera (např. z minulosti)?**

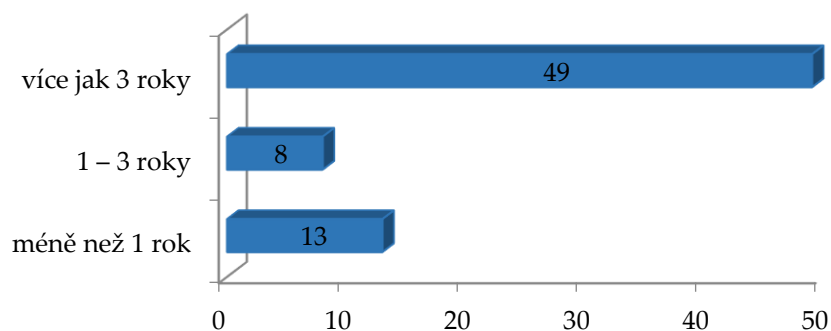
- ano
- ne

Obrázek 7 Znalost agresivních sklonů partnera

Otázka č. 8 Jak dlouho u Vás domácí násilí probíhalo?

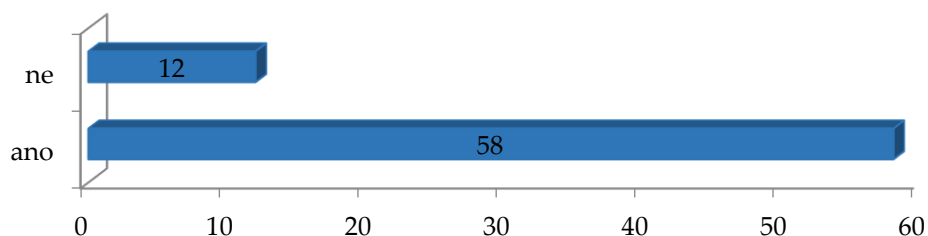
- méně než 1 rok
- 1 – 3 roky
- více jak 3 roky

Obrázek 8 Doba trvání domácího násilí

Otázka č. 9 Byly domácímú násilí přítomny děti?

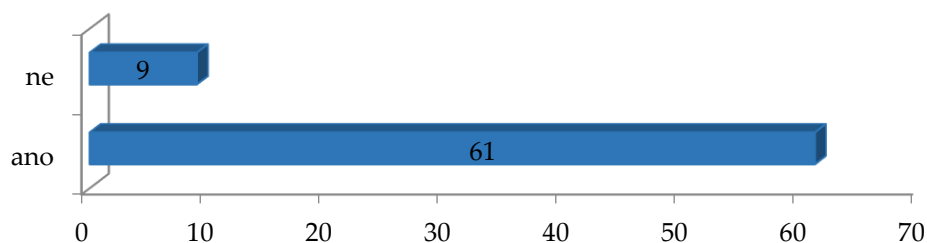
- ano
- ne

Obrázek 9 Přítomnost dětí u domácího násilí

Otázka č. 10 **Bylo dlouhodobé domácí násilí důvodem rozchodu/rozvodu s partnerem?**

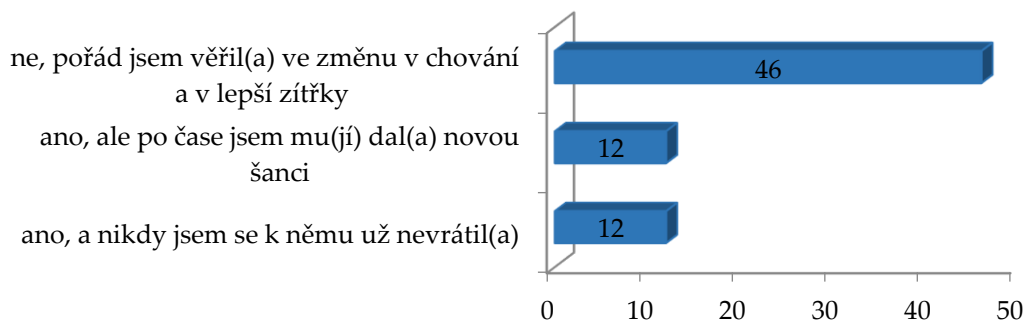
- ano
- ne

Obrázek 10 Domácí násilí jako důvod rozchodu/rozvodu s partnerem

Otázka č. 11 **Odešel(a) jste od partnera už při prvním náznaku domácího násilí?**

- ano, a nikdy jsem se k němu už nevrátil(a)
- ano, ale po čase jsem mu(jí) dal(a) novou šanci
- ne, pořád jsem věřil(a) ve změnu v chování a v lepší zítřky

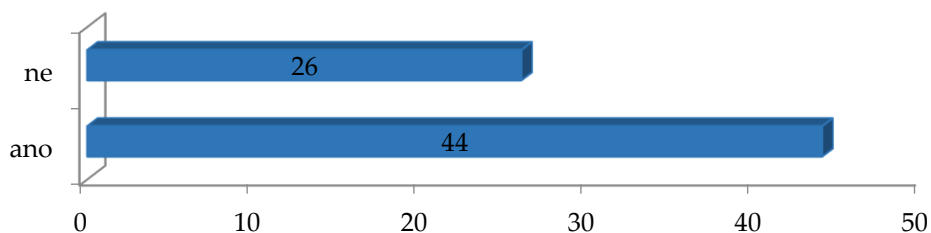

Obrázek 11 Četnost odchodů ze vztahu při prvním náznaku domácího násilí

Otázka č. 12 **Řešila Váš problém s domácím násilím Policie ČR?**

- ano
- ne

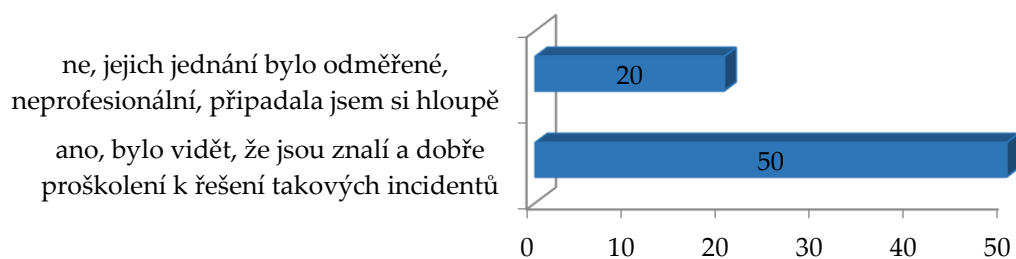

Obrázek 12 Řešení domácího násilí ze strany policie

Otázka č. 13 **Působili na Vás příslušníci policie při prvním kontaktu profesionálně?**

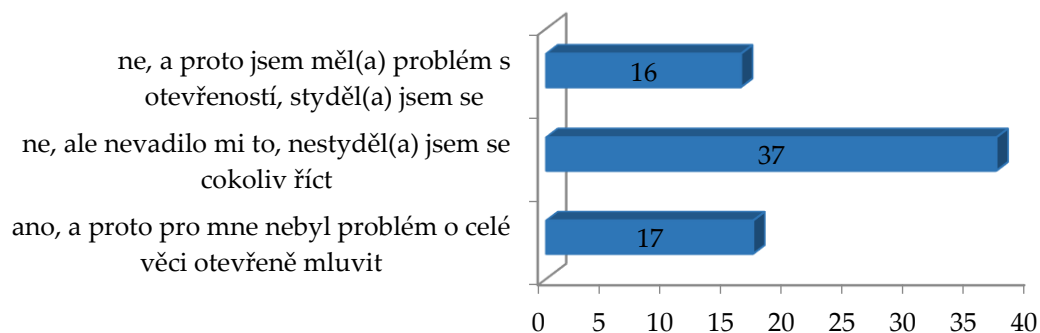
- ano, bylo vidět, že jsou znalí a dobře proškolení k řešení takových incidentů
- ne, jejich jednání bylo odměřené, neprofesionální, připadala jsem si hloupě

Obrázek 13 Profesionalita a znalost příslušníků policie

Otázka č. 14 **Řešil s Vámi konflikt domácího násilí příslušník policie stejného pohlaví?**

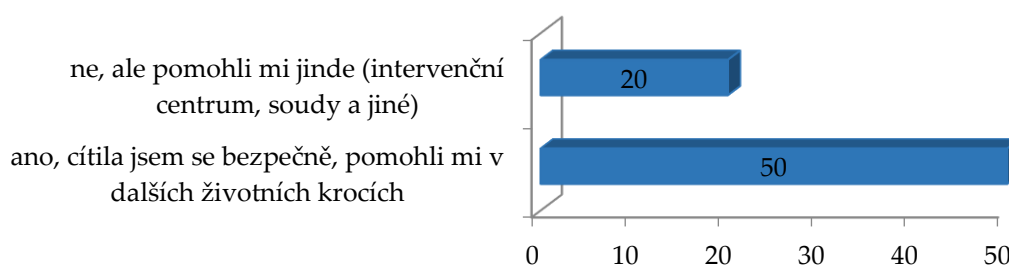
- ano, a proto pro mne nebyl problém o celé věci otevřeně mluvit
- ne, ale nevadilo mi to, nestyděl(a) jsem se cokoliv říct
- ne, a proto jsem měl(a) problém s otevřeností, styděl(a) jsem se

Obrázek 14 Otázka řešení konfliktu s příslušníkem policie stejného pohlaví

Otázka č. 15 Pomohla Vám přítomnost příslušníků policie při řešení domácího násilí k Vašemu rozhodnutí o všem mluvit a vše řešit?

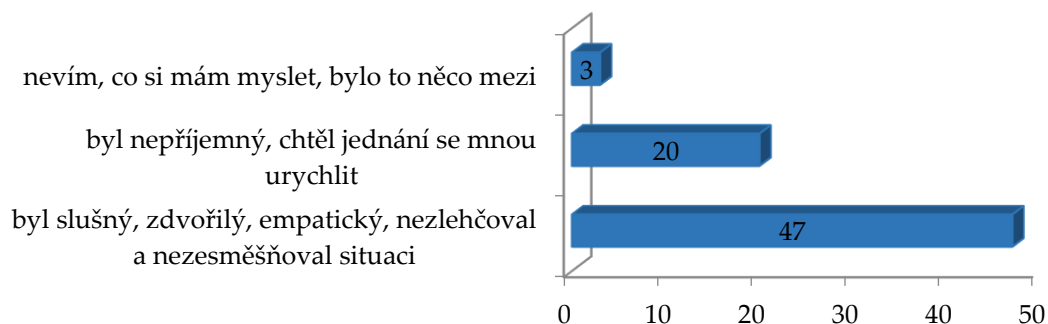
- ano, cítila jsem se bezpečně, pomohli mi v dalších životních krocích
- ne, ale pomohli mi jinde (intervenční centrum, soudy a jiné)

Obrázek 15 Důležitost přítomnosti policie při rozhodování obětí

Otázka č. 16 Jaký jste měl(a) pocit při hovoru s příslušníkem policie?

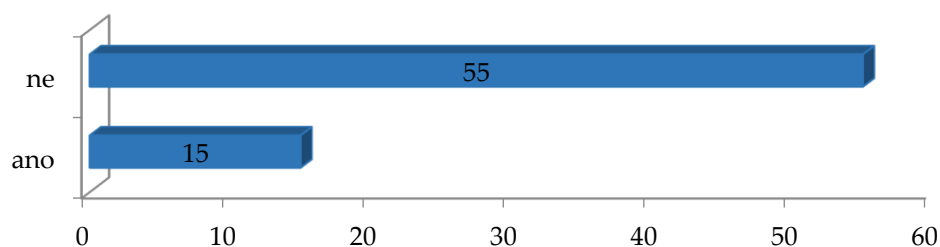
- byl slušný, zdvořilý, empatický, nezlehčoval a nezesměšňoval situaci
- byl nepříjemný, chtěl jednání se mnou urychlit
- nevím, co si mám myslet, bylo to něco mezi

Obrázek 16 Pocit z rozhovoru s příslušníkem policie

Otázka č. 17 Došlo ve Vašem případě k vykázání násilné osoby?

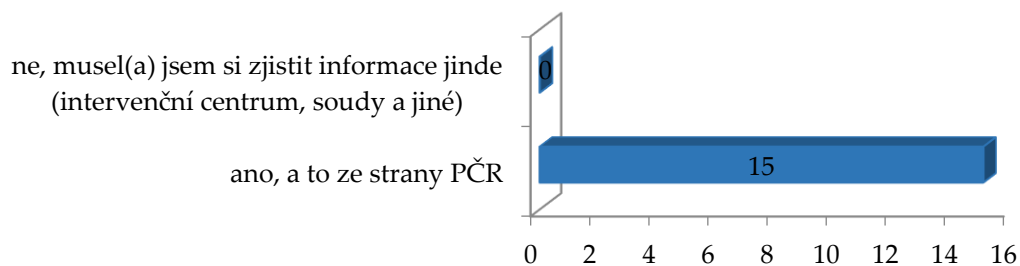
- ano
- ne

Obrázek 17 Četnost vykázání násilné osoby ze společného obydlí

Otázka č. 18 V případě, že došlo k vykázání, byl(a) jste o všem řádně poučen(a)?

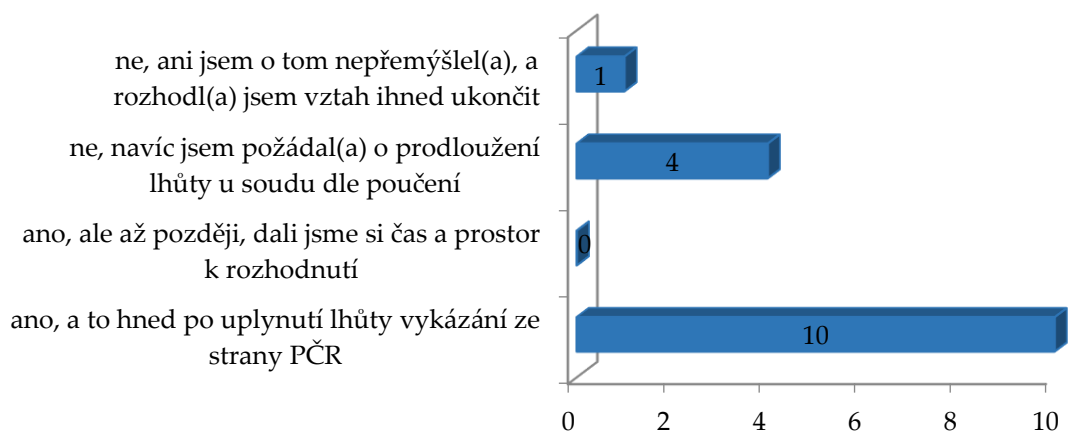
- ano, a to ze strany PČR
- ne, musel(a) jsem si zjistit informace jinde (intervenční centrum, soudy a jiné)

Obrázek 18 Četnost poučení ohrožené osoby o podmínkách vykázání

Otázka č. 19 **Vzal(a) jste i po vykázání násilného partnera zpět do společného obydlí?**

- ano, a to hned po uplynutí lhůty vykázání ze strany PČR
- ano, ale až později, dali jsme si čas a prostor k rozhodnutí
- ne, navíc jsem požádal(a) o prodloužení lhůty u soudu dle poučení
- ne, ani jsem o tom nepřemýšlel(a), a rozhodl(a) jsem vztah ihned ukončit

Obrázek 19 Četnost návratnosti násilné osoby do vztahu po vykázání

5.2 Vyhodnocení cílů práce

V bakalářské práci bylo stanoveno několik základních cílů. Prvním cílem bylo provedení analýzy problematiky domácího násilí a jeho symptomů. K této analýze byla využita odborná literatura. Pomocí literární rešerše byl popsán současný stav domácího násilí jako celospolečenského problému a možnosti příslušníků Policie České republiky k jeho řešení. Tento cíl se podařilo splnit a veškeré informace obsáhnout v teoretické části bakalářské práce.

V pořadí druhým cílem práce bylo verifikování či falzifikování předem stanovených hypotéz, které byly zaměřeny na zjištění nejčastějších forem páchaní domácího násilí, na odchodu oběti od násilníka, na profesionalitu a znalost příslušníků policie a na četnost vykázaných násilných osoby ze společného obydlí.

I tento cíl se podařilo splnit, všechny vyhodnocené hypotézy jsou uvedeny v následující podkapitole 5.3.

Třetím cílem práce bylo zjistit celkový průřez průběhu domácího násilí a příčiny jeho vzniku. Taktéž zjistit informace, jakou formou dochází k jeho páčání, a zda jsou oběťmi domácího násilí z větší části muži nebo ženy. V neposlední řadě byla zjišťována přítomnost dětí u projevů násilí a jeho délka v rámci partnerského vztahu. Z dotazníkové šetření a analýzy výsledků získaných dat vyplývá, že domácí násilí je více páčáno na ženách (97 % respondentů). Nejvíce ohrožené ženy jsou ve věku 31 až 40 let (57 % respondentů), poprvé vdané (64 % respondentů) a se středoškolským vzděláním zakončeným maturitou (57 % respondentů). Nejvíce se setkávají s psychickou formou páčání domácího násilí (43 % respondentů), nejčastěji uvedenou příčinou je nadřazenost partnera ve vztahu či vyčítání neschopnosti vůči ohrožené osobě (53 % respondentů). Na děti působí domácí násilí velice negativně, jsou přítomny u většiny incidentů (83 % respondentů). Splněno a potvrzeno bylo také podvědomí celé společnosti, že je domácí násilí považováno za dlouhodobý problém nejen v partnerském, ale i jiném rodinném vztahu. Více jak 3 roky se s násilím potýká většina dotazovaných (70 % respondentů).

Čtvrtý cíl byl zaměřen na činnost policistů. Na profesionalitu a odbornou znalost při vystupování a při jednání s ohroženou osobou a na počet vykázaných osob ze společného obydlí. Ke splnění cíle bylo taktéž užito dotazníkového šetření a analýzy výsledků získaných dat. Při prvotním kontaktu bylo na příslušnících policie vidět, že jsou znalí a dobře proškolení k řešení incidentů se znaky domácího násilí (71 % respondentů). Při samotném hovoru byl příslušník policie slušný, zdvořilý, empatický, nezlehčoval a nezesměšňoval danou situaci (67 % respondentů), pomohl ohrožené osobě k pocitu bezpečí a v dalších životních krocích (71 % respondentů). Třetí i čtvrtý cíl práce byl taktéž splněn. Komparace výsledků s výsledky jiných výzkumníků bude provedena v kapitole diskuse.

5.3 Vyhodnocení hypotéz

HYPOTÉZA 1: *Předpokládáme, že více než 25 % respondentů pociťuje páčání domácího násilí psychickou formou.*

S hypotézou 1 souvisela otázka č. 5.

Otázka č. 5 měla za úkol zjistit formy páčání domácího násilí. Respondenti měli možnost výběru odpovědí na čtyři nejčastější formy páčání, anebo si sami mohli zvolit odpověď vlastní. K této možnosti se nepřipojil žádný z respondentů. Nejméně častou formou páčání domácího násilí je forma sexuální (4 % respondentů), následuje forma fyzická (24 % respondentů), na druhém místě je forma sociální a ekonomická (29 % respondentů), a tou nejčastější a nejvíce se vyskytující je forma psychická (43 % respondentů).

Na základě vyhodnocení výsledků lze konstatovat, že Hypotéza 1 byla verifikována.

HYPOTÉZA 2: *Předpokládáme, že více než 50 % respondentů neopustí násilnou osobu po prvních projevech domácího násilí, a zůstane s ním nadále ve vztahu.*

S hypotézou 2 souvisela otázka č. 10 a č. 11.

Otázka č. 10 zjišťovala, zda bylo dlouhodobé domácí násilí důvodem rozchodu nebo rozvodu s partnerem. Výsledkem byla jasná převaha kladné odpovědi (87 % respondentů). Ale v tomto případě je velmi charakteristickým znakem právě zmíněná dlouhodobost. Dojde-li totiž k situaci, kdy se ohrožená osoba rozmýšlí vztah s partnerem ukončit už při prvním náznaku domácího násilí, při prvních nadávkách nebo úderech minimálně fackou, většinou hned neodejde, věří totiž ve změnu chování a v lepší zítřky (66 % respondentů). Odchod bez možnosti návratu nebo s pozdější druhou šancí zvolil stejný počet dotazovaných (17 % respondentů).

Na základě vyhodnocení výsledků lze konstatovat, že Hypotéza 2 byla verifikována.

HYPOTÉZA 3: *Předpokládáme, že více než 50 % respondentů jednalo s profesionálně a odborně proškolenými příslušníky policie.*

S hypotézou 3 souvisela otázka č. 13.

Otázka č. 13 ověřovala profesionalitu a odbornou znalost příslušníků policie z hlediska jejich působení na ohrožené osoby při prvním kontaktu na místě incidentu se znaky domácího násilí. Ze dvou jasně daných možností odpověděla většina kladně, na příslušnících policie bylo vidět, že jsou znalí a dobře proškolení k řešení takových incidentů (71 % respondentů).

Na základě vyhodnocení výsledků lze konstatovat, že Hypotéza 3 byla verifikována.

HYPOTÉZA 4: *Předpokládáme, že více než 25 % násilných osob bylo vykázáno ze společného obydlí z důvodu páchaní domácího násilí.*

S hypotézou 4 souvisela otázka č. 17.

Otázka č. 17 měla ukázat na skutečnost, v kolika případech došlo k vykázání násilné osoby ze společného obydlí. Ač je vykázání zakotveno v právní legislativě České republiky, a příslušníci policie získali velmi důležitý právní nástroj v boji proti agresorům domácího násilí, využili svého oprávnění pouze v necelé čtvrtině případů (22 % respondentů).

Na základě vyhodnocení výsledků lze konstatovat, že Hypotéza 4 byla falzifikována.

6 DISKUZE

Kapitola diskuse je zaměřena na analýzu získaných dat a jejich následnou komparaci s výsledky jiných výzkumníků, kteří se ve svých publikacích zabývali stejnou problematikou. Teoretická část bakalářské práce je věnována charakteristice domácího násilí, agresorům, obětem a jednotlivým formám jeho páchaní. Dále je proveden rozbor celkového průběhu domácího násilí mezi osobami blízkými, jejich vzájemný vztah a důvody, pro které ohrožená osoba od násilníka jen tak neodejde a zůstává s ním nadále ve společném obydlí. Práce je zaměřena také na profesionalitu, odbornost a samotný postup příslušníků Policie České republiky při řešení incidentů se znaky domácího násilí, zejména pak na realizaci oprávnění vykázat násilnou osobu. K získání potřebných dat bylo využito dotazníkového šetření. Jednotlivé otázky byly poskládány do různých kategorií, které se týkaly jednak identifikace oběti domácího násilí, jednak různých forem, příčin a průběhu domácího násilí, tak také prvotního kontaktu oběti s příslušníky policie. Nestandardizovaný anonymní dotazník byl určen pro cílovou skupinu 100 respondentů, obětí domácího násilí, kterým byl distribuován prostřednictvím Intervenčního centra v Kladně s návratností 70 validně vyplněných. Celkem vyplnilo dotazník 68 žen a 2 muži. U 40 respondentů byl zjištěn věk 31 až 40 let. Nejvíce respondentů, a to celkem 45, bylo vdaných nebo ženatých poprvé a nejčastější odpovědí na nejvyšší dosažené vzdělání bylo středoškolské s maturitou, na to odpovědělo celkem 40 respondentů.

V kapitole 4 byly definovány a v kapitole 5 byly verifikovány nebo falzifikovány předem stanovené hypotézy. V první hypotéze byl stanoven předpoklad, že více než 25 % respondentů pociťuje páchaní domácího násilí psychickou formou. K tomuto šetření se vztahovala otázka č. 5. Respondenti odpovídali na položenou otázku a jako možnosti měli uvedeny čtyři nejčastější formy páchaní domácího násilí nebo mohli uvést svou vlastní odpověď. Šetřením se zjistilo, že

43 % respondentů se setkala s psychickou formou páchaní domácího násilí, čímž byla hypotéza verifikována. Autor Topinka (2016) provedl sociologický průzkum mezi oběťmi domácího násilí, který probíhal v období od července do srpna 2015. Jeho šetření se s naším podobalo v možnostech odpovědí, kdy i zde byly uvedeny čtyři nejčastější formy páchaní domácího násilí, a to psychická, fyzická, ekonomická a sexuální. Oběti mohli v rámci tohoto šetření uvést více odpovědí, čímž vzniklo více kombinací k porovnání. Průzkumem bylo zjištěno, že domácí násilí se v rámci celé naší společnosti nejčastěji projevuje právě ve formě psychické. Takové násilí může vystupovat samostatně nebo v kombinaci s jinou formou, nejčastěji s fyzickou. I když právě s fyzickou formou je domácí násilí nejvíce spojováno, vyskytuje se výrazně méně (13,2 %). S psychickou formou páchaní domácího násilí se setkala téměř třetina obětí (28,3 %). Ať už se jedná o kteroukoliv formu páchaní domácího násilí, a z průzkumu je patrné, že kombinací jednotlivých forem může být hned několik, jen to potvrzuje již několikrát uvedené klišé, že domácí násilí je velký celospolečenský problém, který nemá jasně stanovené mantinely a vzorce, čímž se každý případ stává individuální ke svému posouzení. Přesto se Jakobsen a kolektiv (2017) pustili do určení a stanovení jednotného vzorce pro pochopení termínu násilí. Autoři se nezaměřují na cíl, ale na důsledek činu. Násilí je chápáno jako jednání mezi lidmi, jehož podstatou je získání moci. Ovšem užívání fyzické moci je pouze jednou z alternativ. Na násilí lze pohlížet také jako na záměrný čin, který má cíl, a tím je ovlivnění jiné osoby. Dále ve své publikaci uvedli, že *„Násilí je čin namířený proti druhému člověku, který mu má ublížit, způsobit bolest, zastrašit ho nebo ponížit, aby jednal proti své vůli, respektive aby nejednal podle své vůle“* (Jakobsen a kol., 2017, s. 31).

Druhá hypotéza se týkala odchodů obětí od agresorů, lépe řečeno byla určena ke zjištění, v jaké fázi domácího násilí k tomu dochází. Předpokládali jsme, že více než 50 % respondentů neopustí násilnou osobu po prvních projevech domácího násilí, a zůstane s ním nadále ve vztahu. S hypotézou souvisely uzavřené otázky č. 10 a č. 11. Celkem 46 (66 %) respondentů neodejde, věří ve změnu k lepšímu

a dává vztahu novou šanci. Hypotéza tak byla verifikována. Ovšem při stanovení hypotézy a souvisejících otázek byl zvažován fakt, kdy se láme pomyslná čára mezi myšlenkou oběti „zůstat“ a myšlenkou „odejít“. Oběť velmi často zůstává s násilnou osobou po prvních projevech domácího násilí, kterými jsou první údery fackou, pěstí nebo neustálé nadávky či ponižování. Z počátku totiž oběť omlouvá chování agresora a spíše dává vinu sama sobě, že její k násilnému chování vyprovokovala svou neschopností. Stejně jako autor Topinka (2016), který ve své publikaci uvádí, že ohrožené osoby snášejí domácí násilí dlouhodobě, někdy i déle než 3 roky, a to i přes skutečnost, že se s násilím potýkají stále častěji, tak i šetření mezi respondenty přineslo stejný výsledek. A to, že celkem 61 (87 %) dotazovaných uvedlo, že teprve dlouhodobé domácí násilí bylo důvodem rozchodu nebo rozvodu s partnerem. Existuje totiž celý soubor příčin, který přinutí oběť ve vztahu zůstat. Může to být tlak společenských norem, strach, nátlak rodičů a okolí nebo společné děti. Autorka Ježková (2016) jako další příčinu uvedla celkový systém tolik diskutovaného sociálního bydlení. Neměl by řešit jen ty, kteří z různých důvodů přišli o střechu nad hlavou, ale i osoby ohrožené, mezi které lze zařadit i oběti domácího násilí. Mnohdy totiž musejí řešit odchod z domova i s dětmi, namísto toho, aby byl vykázán sám násilník, a azylové domy pro ně nepředstavují dlouhodobé řešení ani vyhovující podmínky pro výchovu dětí. Autorka Novotná (2016) ve své diplomové práci provedla rozbor soužití tří žen různého věku se svými partnery. Paní Emílie (83 let) zažila první projevy násilného chování manžela už v době krátce po svatbě. Stala se obětí násilné formy sexuálního, fyzického a psychického násilí. O pomoc nikdy nepožádala, odmítla ji i od svých synů. Od manžela nikdy neodešla, nadále o něj pečuje, a to i přes neustálé psychické útrapy. Také u paní Marie (54 let) se začaly první známky týrání projevovat po svatbě. Hlavně psychickou formou. Odmítla pomoc dospělé dcery, ale na základě informací, které od ní získala, poznala, k čemu vlastně v jejím manželství dochází, a byla tak schopna svému manželovi vzdorovat. Třetí konverzační partnerkou byla pro autorku paní Kamila (30 let). I tato oběť

fyzického, ekonomického i psychického týrání poznala první projevy po svatbě. Při prvním větším projevu násilí ze strany manžela zavolala hlídku policie. Ale když nebylo vykázání manžela uskutečněno, tak sama vzala děti a odešla do azylového domu. Přesto krátce po incidentu manželovi odpustila a vrátila se k němu. Téměř podobné šetření ukázalo, že existuje mnoho faktorů, které ovlivňují rozhodování oběti domácího násilí kdy odejít, a kdy ne.

V pořadí třetí předem definovanou hypotézou byl stanoven předpoklad, že více než 50 % respondentů jednalo s profesionálně a odborně proškolenými příslušníky policie. S touto hypotézou, která byla po analýze získaných dat verifikována, souvisela uzavřená otázka č. 13. Respondenti obdrželi dvě jasné ohraničené možnosti odpovědí. Podstatně menší část 20 (29 %) respondentů uvedla, že jednání policistů bylo odměřené, neprofesionální a připadali si hloupě. Naopak 50 (71 %) respondentů bylo spokojeno, na policistech bylo vidět, že jsou znalí a dobře proškolení k řešení incidentů se znaky domácího násilí. Autor Šikula (2016) provedl průzkumné šetření mezi příslušníky Policie České republiky na Územním odboru Brno-venkov. Většina respondentů (44 %) je ve služebním poměru více jak 5 let. Tato doba je dostatečná k tomu, aby se v rámci výkonu služby setkali s incidenty se znaky domácího násilí, a mohli tak získat zkušenosti při jejich řešení, anebo využít znalostí, které získali v rámci základní odborné přípravy. Více jak třetina respondentů (34 %) jednoznačně uvedla, že znalosti získala, naopak jiná většina (37 %) respondentů jednoznačně uvedla, že nikoliv. V navazující dotazníkové otázce bylo dle odpovědí zjištěno, že pro značnou část (38 %) respondentů byly získané informace nevyhovující. Autor se také zabýval otázkou komunikace a přístupu v rámci jednání se zúčastněnými osobami domácího násilí. Opět více jak třetina (36 %) respondentů jednoznačně uvedla, že byla proškolená a ví, jak jednat se zúčastněnými osobami. Autor Kašpar (2016) také provedl k získání dat dotazníkové šetření. Jako cílovou oblast zvolil jednotlivá oddělení policie v rámci kraje Vysočina. I zde odpovídalo více mužů než žen, což je pro policejní praxi typické. 50 (76 %) respondentů uvedlo, že je v rámci porad jejich

útvary věnována problematice domácího násilí značná pozornost. Dále ve své práci uvedl, že 56 (85 %) respondentů bylo při výkonu svého povolání přítomno u případu domácího násilí, (86 %) respondentů uvedlo, že je alespoň na danou problematiku dobře proškolen. Odborná připravenost policistů na domácí násilí je sice nesmírně důležitá, ovšem společné šetření ukázalo, že v každém kraji je nedostatečná. Nelze spoléhat jen na ostruhy získané policejní praxí.

V závěrečné hypotéze byl stanoven předpoklad, že více než 25 % násilných osob bylo vykázáno ze společného obydlí z důvodu páchaní domácího násilí. S falzifikovanou hypotézou souvisela uzavřená otázka č. 17. Tato hypotéza měla jasně ukázat, v kolika případech využili příslušníci policie svého zákonného oprávnění a vykázali násilnou osobu ze společného obydlí. K vykázání přistoupili policisté ve velmi malém množství případů, ani ne čtvrtina (22 %) respondentů odpověděla kladně. Samozřejmě je nutné poukázat na skutečnost, že byly dotazovány oběti domácího násilí jen přes Intervenční centrum v Kladně, a nejspíše ne všechny incidenty se znaky domácího násilí naplňovaly důvody pro vykázání a využití tohoto institutu. Pro srovnání autorka Hrdličková (2014) do své diplomové práce zanesla počty vykázanych osob v letech 2012 až 2013 na území České republiky. Nejvíce vykázanych osob bylo v Ústeckém kraji, a to 204 osob v roce 2012 a 156 osob v roce 2013. Naopak nejméně v Plzeňském kraji, v roce 2012 celkem 30 osob a v roce 2013 celkem 39 osob. Středočeský kraj, ve kterém je město Kladno i s aglomerací považováno za největší, skončil na čtvrtém místě, v roce 2012 bylo vykázáno 106 osob a v roce 2013 celkem 111 osob. Autor Skřepek (2008) se zabýval vykázáním z hlediska jeho důsledku na další průběh domácího násilí. Do diplomové práce uvedl jako výzkumný vzorek celkem sedm oslovených žen, v jejichž případech došlo k vykázání násilníka ze společného obydlí. Společné šetření tak přineslo výsledek, že z hlediska statistik jsou sice počty důležité, ale ještě důležitější je samotný dopad výkonné moci směrem k agresorům, neboť vykázáním došlo k bezprostřednímu zastavení domácího násilí, čímž se potvrdily závěry odborníků, že se jedná o velmi důležité oprávnění v boji proti týrání.

7 ZÁVĚR

Problematika domácího násilí je velmi zastaralá, ale více se začala řešit až v poslední době. Typické totiž bývalo páchaní domácího násilí v soukromí. Společnost nakonec přeci jen dospěla k závěru, že je nutné osoby ohrožené domácím násilím daleko více a účinněji chránit před tyraníí násilníka. Veřejným zájmem se tak stala náprava a co možná nejrychlejší odhalení jakéhokoliv způsobu či formy páchaní domácího násilí. Nově si také všichni uvědomili, že násilí nepůsobí traumatizujícím způsobem jen na oběť, ale ve značné míře poškozuje i její okolí. V teoretické části bakalářské práce byla zhodnocena charakteristika domácího násilí a zúčastněných osob, formy jeho páchaní, stejně jako příčiny nebo dynamika. Obětí nemusí být bezpodmínečně pouze ženy, jedna z kapitol se zabývá násilím na mužích a seniorech. Syndrom týrané ženy a stalking více přibližují specifické důsledky domácího násilí. Zbylá teoretická část se zabývá institutem vykázání a samotného postupu příslušníků Policie České republiky při řešení incidentů se znaky domácího násilí. V praktické části práce byly verifikovány nebo falzifikovány předem stanovené hypotézy. Šetřením byly zjištěny nejčastější formy páchaní domácího násilí, důvody, pro které ohrožená osoba zůstává s násilníkem, odborná připravenost a profesionalita příslušníků policie při jednání s oběťmi domácího násilí a na závěr četnost vykázaných osob ze společného obydlí. Osoby ohrožené domácím násilím prožívají dlouhodobé a stresující životní „peklo“. Pro policejní praxi znamenalo zakotvení institutu vykázání obrovský krok kupředu v boji proti týraní. Závěrem je konstatováno doporučení *de lege ferenda*, neboť práce s násilníkem by neměla skončit jeho vykázáním, případně postihem v trestní nebo přestupkové rovině, ale měla by u něj nadále probíhat různá psychoterapeutická vyšetření. Měl by se opakovaně podrobovat kontrolám ohledně užívání omamných nebo psychotropních látek, pokud pod jejich vlivem páchá zlo. V případě, že by šance sjednat nápravu nebyla možná, byla by nařízena léčba ambulantní.

8 SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

IS D-ZBRANĚ – informační systém vede informace o zbrojních průkazech a licencích, průkazech zbraní, evropských zbrojních pasech, registrovaných zbraní a držitelích registrovaných zbraní (fyzické i právnické osoby).

IS PATROS – informační systém vede informace o hledaných a pohřešovaných osobách a mrtvolách neznámé totožnosti, po kterých bylo na území České republiky vyhlášeno pátrání.

IS SPPO – informační systém vede vybrané informace o stíhaných, podezřelých a prověřovaných osobách ve vyšetřování.

IS AVIZO – informační systém vede informace o osobách, kterým bylo sděleno obvinění, ale přípravné řízení nebylo dosud ukončeno.

IS ZOP – informační systém vede informace o osobách, na něž byl podán "návrh na podání obžaloby", nebo o kterých bylo vyšetřovatelem v přípravném řízení jinak rozhodnuto jako o pachatelích trestného činu.

IS CDO – informační systém, který obsahuje celostátní záznamy o všech událostech a osobách na nich zúčastněných.

IS EKRT – informační systém propojený s národní databází rejstříků trestů.

9 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. BEDNÁŘOVÁ, Zdena a kolektiv autorů. *Domácí násilí: zkušenosti z poskytování sociální a terapeutické pomoci ohroženým osobám*. Praha: Acorus, 2009. 92 s. ISBN 978-80-254-5422-0.
2. BURIÁNEK, Jiří a kolektiv autorů. *Domácí násilí - násilí na mužích a seniorech*. 1. vyd. Praha: Triton, 2006. 108 s. ISBN 80-7254-914-6.
3. BUSKOTTE, Andrea a kolektiv autorů. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*. 1. vyd. Brno: Computer Press, 2008. 176 s. ISBN 978-80-251-1786-6.
4. CONWAY, Helen L. *Domácí násilí: příručka pro současné i potenciální oběti se zákonem č. 135/2006 Sb. platným od 1. ledna 2007*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2007. 158 s. ISBN 978-80-00-01550-7.
5. ČERMÁK, Ivo. *Lidská agrese a její souvislosti*. 1. vyd. Žďár nad Sázavou: Fakta, 1998. 204 s. ISBN 80-902614-1-8.
6. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. 1. vyd. Praha: Grada, 2008. 150 s. ISBN 978-80-247-2207-8.
7. *Domácí násilí a zdravotně postižení: sborník materiálů z celostátní konference organizované o.s. ORFEUS ve spolupráci s katedrou sociální práce a sociální politiky Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové za účasti Sexuologické společnosti České lékařské společnosti JEP*. Praha: Orfeus, 2005. 88 s. ISBN 80-903519-2-1.
8. DUFKOVÁ, Ivana a kolektiv autorů. *Domácí násilí se zaměřením na problematiku obětí*. Praha: [Střední policejní škola Ministerstva vnitra, Středisko pro výchovu k lidským právům a profesní etiku], 2005. 52 s. ISBN 80-239-5686-8.

9. HLOUŠEK, Milan a kolektiv autorů. *S komiksem o domácím násilí a stalkingu: naučný komiks pro žáky II. stupně základních škol, studenty středních škol a vyšších odborných škol*. 1. vyd. Sokolov: Pomoc v nouzi, o.p.s., 2016. 31 s. ISBN 978-80-260-9426-5.
10. HRDLIČKOVÁ, Miroslava. *Institut vykázání a důsledek jeho využití v policejní praxi na teritoriálním území Krajského ředitelství policie kraje Vysočina*. Brno, 2014. 93 s. Diplomová práce. Masarykovo univerzita v Brně. Fakulta sportovních studií. Katedra gymnastiky a úpolů. Vedoucí práce doc. PhDr. Bc. Zdenko Reguli, Ph.D.
11. JAKOBSEN, Barbora a kolektiv autorů. *Násilí je možné zastavit: terapie pro osoby, které se dopouštějí násilí v blízkých vztazích*. Přeložil Petra ŠTAJNEROVÁ. 1. vyd. Praha: Nadace Open Society Fund, 2017. 279 s. ISBN 978-80-87725-40-5.
12. JEŽKOVÁ, Veronika. *Právně proti násilí na ženách: Bílá místa české legislativy*. 1. vyd. Praha, 2016. 143 s. ISBN 978-80-904564-7-1.
13. KAŠPAR, Radek. *Domácí násilí jako společenský problém*. Brno, 2016. 75 s. Diplomová práce. Masarykovo univerzita v Brně. Pedagogická fakulta. Katedra fyziky, chemie a odborného vzdělávání. Vedoucí práce JUDr. Mgr. Ing. Kateřina Šmejkalová.
14. KOTKOVÁ, Martina a kolektiv autorů. *Domácí násilí v kontextu rodiny a práce*. 1. vyd. Brno: Spondea, 2014. 127 s. ISBN 978-80-260-7191-4.
15. KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka a kolektiv autorů. *Právo proti domácímu násilí*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2011. 139 s. ISBN 978-80-7400-381-3.
16. LEVOVÁ, Jana a kolektiv autorů. *Metodika pro práci s cizinci žijícími v České republice, kteří jsou ohroženi domácím násilím*. 1. vyd. Brno: Spondea při ČČK Brno, 2010. 167 s. ISBN 978-80-254-8499-9.
17. *Mlčení bolí: postřehy z desetileté praxe intervenčních center*. 1. vyd. Ústí nad Labem: Asociace pracovníků intervenčních center ČR, 2016. 271 s. ISBN 978-80-270-0459-1.

18. NAZARE-AGA, Isabelle. *Láska a manipulace*. Přeložil Hana PROUSKOVÁ. 1. vyd. Praha: Portál, 2003. 152 s. ISBN 80-7178-682-9.
19. NOVOTNÁ, Věra. *Dopad domácího násilí na osobní život oběti*. Brno, 2016. 75 s. Diplomová práce. Masarykovo univerzita v Brně. Pedagogická fakulta. Katedra sociální pedagogiky. Vedoucí práce Mgr. Lenka Gulová, Ph.D.
20. PLECITÝ, Vladimír. *Problematika ochrany osob a majetku z pohledu soukromého a veřejného práva*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2010. 139 s. ISBN 978-80-7380-247-9.
21. SKŘEPEK, Roman. *Domácí násilí a důsledky vykázání násilné osoby*. Brno, 2008. 93 s. Diplomová práce. Masarykovo univerzita v Brně. Pedagogická fakulta. Katedra sociální pedagogiky. Vedoucí práce PhDr. Tomáš Čech, Ph.D.
22. STRÍLKOVÁ, Patricie a kolektiv autorů. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím*. 1. vyd. Ostrava: Key Publishing, 2009. 91 s. ISBN 978-80-7418-020-0.
23. SZCZEPANIKOVÁ, Alice a kolektiv autorů. *Jak jednat v případech domácího násilí?: praktická doporučení pro příslušníky, příslušnice Policie ČR: kampaň proti domácímu násilí na ženách*. Brno: Liga lidských práv, 2004. 24 s. ISBN 80-239-2207-6.
24. ŠEVČÍK, Drahomír a kolektiv autorů. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. 1. vyd. Praha: Portál, 2011. 186 s. ISBN 978-80-7367-690-2.
25. ŠIKULA, Radek. *Domácí násilí a jeho prevence*. Brno, 2016. 104 s. Diplomová práce. Masarykovo univerzita v Brně. Pedagogická fakulta. Katedra fyziky, chemie a odborného vzdělávání. Vedoucí práce JUDr. Mgr. Ing. Kateřina Šmejkalová.
26. TOPINKA, Daniel, *Domácí násilí z perspektivy aplikovaného výzkumu: základní fakta a výsledky*. 1. vyd. Ostrava: SocioFactor s.r.o., 2016. 162 s. ISBN 978-80-906615-0-9.

27. ÚLEHLOVÁ, Dagmar a kolektiv autorů. *Problematika domácího násilí pro zdravotnické pracovníky*. 1. vyd. Brno: Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, 2009. 116 s. ISBN 978-80-7013-502-0.
28. VARGOVÁ, Branislava a kolektiv autorů. *Partnerské násilí*. Praha: Linde, 2008. 159 s. ISBN 978-80-86131-76-4.
29. VOŇKOVÁ, Jiřina a kolektiv autorů. *Domácí násilí v českém právu z pohledu žen*. 2. přeprac. vyd. Praha: proFem, 2008. 244 s. ISBN 978-80-903626-7-3.

Seznam elektronických informačních zdrojů:

1. Domácínásilí [online]. [Praha]: Bílý kruh bezpečí [cit. 2018-04-23]. Dostupné z: <http://domacinasili.cz/files/uploaded/UserFiles/manual%20pro%20prislusniky%20PCR.pdf>.

Seznam zákonů a příruček:

1. ČESKO. *Úplné znění zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky; Úplné znění zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích*. 9. vyd. Praha: Armex, 2015. 87 s. ISBN 978-80-87451-35-9.
2. JELÍNEK, Jiří a kolektiv autorů. *Trestní zákoník a trestní řád: s poznámkami a judikaturou*. 7. vyd. Praha: Leges, 2017. 1312 s. ISBN 978-80-7502-230-1.
3. Metodická příručka č. 1/2010 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci závazného pokynu policejního prezidenta č. 166/2009 o provádění vykázaní. ISBN neuvedeno.

10 SEZNAM POUŽITÝCH OBRÁZKŮ

<i>Obrázek 1 Pohlaví respondentů .....</i>	<i>35</i>
<i>Obrázek 2 Věk respondentů .....</i>	<i>36</i>
<i>Obrázek 3 Rodinný stav respondentů.....</i>	<i>36</i>
<i>Obrázek 4 Vzdělání respondentů .....</i>	<i>37</i>
<i>Obrázek 5 Formy páčání domácího násilí .....</i>	<i>37</i>
<i>Obrázek 6 Příčiny vzniku domácího násilí .....</i>	<i>38</i>
<i>Obrázek 7 Znalost agresivních sklonů partnera .....</i>	<i>39</i>
<i>Obrázek 8 Doba trvání domácího násilí.....</i>	<i>39</i>
<i>Obrázek 9 Přítomnost dětí u domácího násilí.....</i>	<i>39</i>
<i>Obrázek 10 Domácí násilí jako důvod rozchodu/rozvodu s partnerem .....</i>	<i>40</i>
<i>Obrázek 11 Četnost odchodů ze vztahu při prvním náznaku domácího násilí.....</i>	<i>40</i>
<i>Obrázek 12 Řešení domácího násilí ze strany policie .....</i>	<i>41</i>
<i>Obrázek 13 Profesionalita a znalost příslušníků policie .....</i>	<i>41</i>
<i>Obrázek 14 Otázka řešení konfliktu s příslušníkem policie stejného pohlaví .....</i>	<i>42</i>
<i>Obrázek 15 Důležitost přítomnosti policie při rozhodování obětí .....</i>	<i>42</i>
<i>Obrázek 16 Pocit z rozhovoru s příslušníkem policie .....</i>	<i>43</i>
<i>Obrázek 17 Četnost vykázaní násilné osoby ze společného obydlí.....</i>	<i>43</i>
<i>Obrázek 18 Četnost poučení ohrožené osoby o podmínkách vykázaní.....</i>	<i>43</i>
<i>Obrázek 19 Četnost návratnosti násilné osoby do vztahu po vykázaní.....</i>	<i>44</i>

11 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 – Poučení vykázané osoby

Příloha č. 2 – Poučení ohrožené osoby

Příloha č. 3 – Potvrzení o vykázání

Příloha č. 4 – Úřední záznam o incidentu se znaky domácího násilí

Příloha č. 5 – Otázky SARA DN

Příloha č. 6 – Úřední záznam o vykázání

Příloha č. 7 – Úřední záznam o provedení kontroly dodržování povinností vyplývajících z vykázání

Příloha č. 8 – Dotazník pro oběti domácího násilí

POUČENÍ VYKÁZANÉ OSOBY

dle ustanovení § 44 až 47 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky

Jakožto vykázanou osobu Vás poučuji ve smyslu ust. § 44 zákona č. 273/2008 Sb. o tom, že **jste byl(a) v souladu** s § 44 odst. 1 cit. zákona vykázán(a) ze společného obydlí obývaného s ohroženou osobou, jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí stanoveného v potvrzení o vykázání. Vykázání je účinné od okamžiku, kdy vám bylo sděleno.

Vykázán(a) můžete být i ve vaší nepřítomnosti:

- vykázání bylo provedeno bez ohledu na stanovisko ohrožené osoby;
- vykázání bude trvat po dobu 10 dnů ode dne jeho provedení, přičemž tuto dobu nelze zkrátit ani se souhlasem ohrožené osoby;
- v případě podání návrhu na předběžné opatření podle § 76b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), v průběhu vykázání, doba vykázání se prodlužuje do dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu o tomto návrhu.

Jste povinen/povinna (dle § 45 odst. 1 písm. a) až d) cit. zákona):

- opustit neprodleně prostor vymezený policistou v potvrzení o vykázání;
- zdržet se vstupu do prostoru vymezeném v potvrzení o vykázání;
- zdržet se styku a navazování kontaktu s ohroženou osobou;
- vydat policistovi na jeho výzvu všechny klíče od společného obydlí, které držíte.

Máte právo (dle ust. § 45 odst. 2 písm. a) až d) cit. zákona):

- vzít si ze společného obydlí před jeho opuštěním věci sloužící vaší osobní potřebě (např. hygienické potřeby, běžné oděvní součásti, léky a zdravotní pomůcky, které užíváte, mobilní telefon), osobní cennosti a osobní doklady;
- vzít si v průběhu vykázaní ze společného obydlí věci sloužící vaší osobní potřebě, osobní cennosti a osobní doklady a věci nezbytné pro vaše podnikání nebo pro výkon povolání. Toto právo můžete uplatnit jedenkrát a pouze v přítomnosti policisty, a to po předchozí dohodě na adrese uvedené v potvrzení o vykázaní;
  - ověřit si provedení vykázaní na čísle tísňového volání 158;
  - vyzvednout si kopii úředního záznamu o vykázaní u příslušného útvaru policie, přičemž úřední záznam o vykázaní bude vyhotoven do 24 hodin od vstupu policisty do společného obydlí.

Dále Vás poučuji o tom, že:

- podle ust. § 44 odst. 5 můžete podat proti vykázaní příslušnému krajskému ředitelství námitky, a to ústně na místě nebo písemně na adresu uvedenou v potvrzení o vykázaní do 3 dnů ode dne převzetí potvrzení o vykázaní. Vaše námitky budou bez zbytečného odkladu přezkoumány a o výsledku budete vyrozuměni;
- neuposlechnutím shora uvedených povinností se můžete dopustit přestupku podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů; pokud se dopustíte závažného nebo opakovaného jednání, abyste zmařil(a) vykázaní, můžete se dopustit trestného činu podle § 337 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník;
- po uplynutí lhůty 10 dnů si na policejní služebně (adresa a telefonický kontakt uvedeny výše) můžete vyzvednout klíče, které jste

policistovi předal(a) dle § 45 odst. 1 písm. d). Klíče vám budou vydány za předpokladu, že nebyl podán návrh na vydání předběžného opatření podle § 76b občanského soudního řádu.

Prohlašuji, že jsem shora uvedenému poučení porozuměl(a), což stvrzuji svým podpisem:

Jméno, příjmení a podpis **vykázané osoby**.

Poučení provedl(a):

Hodnostní označení, jméno, příjmení a podpis policisty.

POUČENÍ OHROŽENÉ OSOBY

dle ustanovení § 44 až 47 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky

Jako osobu ohroženou Vás poučuji ve smyslu ust. § 44 zákona č. 273/2008 Sb. o tom, že došlo k vykázaní osoby uvedené v potvrzení o vykázaní z obydlí, které obýval(a) společně s vámi, jakož i z jeho bezprostředního okolí vymezeného v potvrzení o vykázaní. Toto vykázaní je účinné od okamžiku, kdy bylo provedeno, přičemž k vykázaní není nutný Váš souhlas.

Vykázaná osoba je povinna (dle ust. § 45 odst. 1 písm. a) až d) cit. zákona):

- opustit neprodleně prostor vymezený policistou v potvrzení o vykázaní;
- zdržet se po dobu vykázaní vstupu do prostoru vymezeném v potvrzení o vykázaní;
- zdržet se po dobu vykázaní styku a navazování kontaktu s vámi;
- vydat policistovi na jeho výzvu všechny klíče od společného obydlí ve svém držení.

V případě **porušení podmínek vykázaní** ze strany vykázané osoby neprodleně **informujte Policii České republiky** prostřednictvím tísňové linky 158.

Vykázaná osoba má právo (dle ust. § 45 odst. 2 písm. a) až b) a § 44 odst. 5 cit. zákona):

- vzít si ze společného obydlí před jeho opuštěním věci sloužící její osobní potřebě (např. hygienické potřeby, běžné oděvní součásti, léky

a zdravotní pomůcky, které užívá, mobilní telefon), osobní cennosti a osobní doklady;

- vzít si v průběhu vykázaní ze společného obydlí věci sloužící osobní potřebě, osobní cennosti a osobní doklady a věci nezbytné pro vaše podnikání nebo pro výkon povolání. Toto právo může uplatnit jedenkrát a pouze v přítomnosti policisty, a to po předchozí dohodě, přičemž o termínu, kdy k převzetí věcí osobou vykázanou dojde, budete předem informován(a);
- podat proti vykázaní námítky, které budou přezkoumány příslušným krajským ředitelstvím Policie České republiky.

Vaším právem je:

- podle ust. § 45 odst. 2 písm. d) cit. zákona si můžete u příslušného útvaru policie vyzvednout kopii úředního záznamu o vykázaní, přičemž úřední záznam o vykázaní bude vyhotoven do 24 hodin od vstupu policisty do společného obydlí;
- ve smyslu § 76b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat u příslušného okresního soudu návrh na vydání předběžného opatření spočívajícího v prodloužení vykázaní. Podáním návrhu v průběhu vykázaní provedeného policistou se zákonná 10denní lhůta prodlužuje až do pravomocného rozhodnutí soudu o vašem návrhu. Předběžné opatření soudu trvá 1 měsíc ode dne následujícího po dni, v němž uplynula zákonná 10 denní lhůta, a bude-li před ukončením této doby zahájeno řízení ve věci samé, může předseda senátu na váš návrh rozhodnout o prodloužení doby trvání předběžného opatření, a to až na dobu 1 roku. V této souvislosti vás žádáme, abyste informoval(a) Policii České republiky o tom, že jste v průběhu policejního vykázaní podal(a) u soudu návrh na vydání předběžného opatření, popř. o výsledku rozhodnutí soudu.

Dále vás poučuji o tom, že:

- o vykázání bude informováno intervenční centrum poskytující psychologické, sociální a právní služby. Toto intervenční centrum vás bude do 48 hodin od doručení podnětu od Policie České republiky kontaktovat s nabídkou služeb. V případě potřeby se můžete obrátit i na jiné instituce, které poskytují psychologické, sociální a další služby v oblasti pomoci obětem domácího násilí. Za tímto účelem vám jsou předány kontakty na instituce v místě bydliště a kontakty na linky s nepřetržitým provozem;
- případným uvedením nepravdivých skutečností se můžete dopustit trestného činu poškozování cizích práv podle § 181, pomluvy podle § 184 a křivého obvinění podle § 345 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, případně přestupku proti občanskému soužití dle § 49 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů;
- v době trvání vykázání bude provedena kontrola jeho dodržování ze strany vykázané osoby. V této souvislosti vás žádáme o poskytnutí součinnosti policistům provádějícím tuto kontrolu.

Prohlašuji, že jsem shora uvedenému poučení porozuměl(a), což stvrzuji svým podpisem:

Jméno, příjmení a podpis **ohrožené osoby**.

Poučení provedl(a):

Hodnostní označení, jméno, příjmení a podpis policisty.

POTVRZENÍ O VYKÁZÁNÍ

Příslušník Policie České republiky (dále jen „policista“) dne v hod. využil svého oprávnění podle § 44 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii České republiky“) a **vykázal**

pana(í)

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Státní příslušnost:

Telefon:

Trvalý pobyt (ulice, č. p., místo):

ze společného obydlí:

kteřé obývá s ohroženou osobou - osobami (uvést jméno a příjmení, datum narození, trvalý pobyt):

jakož i z jeho bezprostředního okolí:

na dobu 10 dnů. Vykázaná osoba se po dobu 10 dnů musí zdržet vstupu do prostoru vymezeného policistou a zdržet se styku a navazování kontaktu s ohroženou osobou.

Vykázání **bylo - nebylo***) provedeno za přítomnosti nezúčastněné osoby.

Když nebylo, tak z důvodu:

Zpracoval:

(hodnostní označení, jméno, příjmení, podpis)

(otisk kulatého razítka bez státního znaku)

Poznámky (námitky vykázané osoby proti vykázání):

Na základě ustanovení § 45 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, byla vykázaná osoba **vyzvána k vydání všech klíčů** od společného obydlí, z něhož byla vykázána. Na základě této výzvy vykázaná osoba klíče **vydala - nevydala***).

Když vydala, tak specifikace klíčů – typ, barva, popis, markanty:

Když nevydala, tak důvody nevydání:

Neuposlechnutím výzvy k vydání klíčů se vykázaná osoba může dopustit přestupku podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Vydání klíčů: dne   v   hod.

Klíče vydal(a):

(jméno, příjmení, podpis)

Klíče převzal(a):

(hodnostní označení, jméno, příjmení, OeČ, podpis)

Vrácení – předání*) klíčů: dne   v   hod.

Klíče vrátil(a):

(hodnostní označení, jméno, příjmení, OEČ, podpis)

Klíče převzal(a):

(jméno, příjmení, podpis)

Rozdělovník:

Výtisk č. 1: Spis

Výtisk č. 2: Vykázaná osoba: **převzala - nepřevzala - odmítla podepsat*)**

Když nepřevzala nebo odmítla podepsat, tak z důvodu:

(převzala, datum, čas, podpis)

Výtisk č. 3: Ohrožená osoba: **převzala - nepřevzala - odmítla podepsat*)**

Když nepřevzala nebo odmítla podepsat, tak z důvodu:

(převzala, datum, čas, podpis)

*) Nehodící se škrtněte.

ÚŘEDNÍ ZÁZNAM O INCIDENTU SE ZNAKY DOMÁCÍHO NÁSILÍ

Dne   v   hodin bylo přijato oznámení o incidentu se znaky domácího násilí (dále jen „incident“). Incident šetřili příslušníci Policie České republiky   v místě (adresa incidentu):

Násilná osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Telefon:

Trvalý pobyt (ulice, č. p., místo):

Ohrožená osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Telefon:

Trvalý pobyt (ulice, č. p., místo):

Oznamovatel (když osoba jiná než ohrožená):

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Telefon:

Trvalý pobyt (ulice, č. p., místo):

Nezúčastněná osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Telefon:

Trvalý pobyt (ulice, č. p., místo):

Pokud byla na místě přítomna, pokud ne tak důvod:

Svědci incidentu (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, telefon):

Násilná osoba obývá společné obydlí s ohroženou osobou: **ANO - NE***)

Forma páchaného násilí: **fyzické - psychické***)

Počet nezletilých osob žijících ve společném obydlí:

U těchto osob vypsát jméno, příjmení, datum narození:

Přítomnost nezletilých osob při útoku: **ANO - NE***)

Byly splněny podmínky pro vykazání násilné osoby? **ANO - NE***)

Když ANO tak **Odůvodnění vykazání:**

Zpracoval:

(hodnostní označení, jméno, příjmení)

*) Nehodící se škrtněte.

OTÁZKY SARA DN

U všech položek následujících v této části v případě odpovědi ANO upřesnit.

Oddíl 1: Násilí ve vztahu k blízké osobě

Dopouští se násilná osoba závažného fyzického nebo sexuálního násilí:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO*) (např. fyzické útoky a sexuální násilí, pokusy o ně, použití zbraní)

Vyhrožuje závažným násilím, sděluje své násilné úmysly:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO*) (např. vyjadřuje vražedné nebo agresivní myšlenky, plány, ničí oblíbené věci ohrožené osoby)

Dochází ke stupňování fyz. nebo sex. násilí nebo výhružek a úmyslů ze strany násilné osoby:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO *) (např. zvyšuje se krutost, četnost nebo různorodost násilných činů, výhružek nebo úmyslů)

Porušuje násilná osoba příkazy soudu a jiná nařízení:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO*) (např. podmínky kauce, zkušební doby, podmíněčného propuštění, trestu zákazu pobytu, společenské záruky, probace apod.)

Má násilná osoba názory a postoje, které schvalují násilí:

ANO- NE - NEZJIŠTĚNO*) (vyznává a omlouvá zneužívání moci a různé formy násilí, trpí chorobnou žárlivostí, má potřebu ovládat blízké osoby, zlehčuje nebo popírá domácí násilí)

Oddíl 2: Obecné sklony násilné osoby k násilí

Dopouští se násilná osoba obecné kriminality:

ANO – NE - NEZJIŠTĚNO*) (jedná násilná osoba antisociálně na veřejnosti (tj. mimo domácí násilí), existují informace o takovém chování, je držitelem zbraně)

Jsou informace o problémech v předchozích vztazích:

ANO – NE - NEZJIŠTĚNO*) (měla násilná osoba problém vytvořit a udržet dlouhodobý důvěrný vztah (opakované opouštění partnera, násilí ve vztahu)

Má násilná osoba pracovní nebo finanční problémy:

ANO – NE - NEZJIŠTĚNO*) (např. je dlouhodobě bez zaměstnání, často mění zaměstnání, má výrazné finanční obtíže)

Má násilná osoba problémy s toxikomanií a jinými závislostmi:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO*) (např. problémy spojené s užíváním nelegálních drog, alkoholu nebo předepsaných léků, s hráčskou závislostí např. na automatech)

Má násilná osoba problémy v oblasti duševního zdraví:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO*) (např. evidentní známky narušení kontaktu s realitou, extrémní chování vybočující mimo normu)

Oddíl 3 : Zranitelnost ohrožené osoby

Chová se ohrožená osoba rozporuplně ve vztahu k násilné osobě:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO *) (přestože se chce od násilné osoby odpoutat, udržuje s ní pravidelné nebo nepravidelné kontakty, popírá a omlouvá akce násilníka, svaluje vinu na sebe)

Má z násilné osoby extrémní strach:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO*) (tzn. hladina strachu výrazně ovlivňuje její sebeobrané chování, strach ohroženou osobu traumatizuje a ochromuje její jednání)

Má ohrožená osoba problém se zajištěním svého bezpečí:

ANO- NE - NEZJIŠTĚNO*) (riziko je velké, pokud ohrožená osoba nemá znalost o tom, kde a jak hledat pomoc, není schopna zajistit své bezpečí, nezná svá práva, má malé nebo žádné kontakty s přáteli a s původní rodinou)

Existují objektivní překážky, které brání zajištění bezpečí pro ohroženou osobu (nejenom v místě bydliště, ale i v zaměstnání):

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO*) (tato místa nezaručují bezpečí, chybí podpora od jiných osob, zdroje pomoci nejsou rychle a lehce dosažitelné, existuje problém s dopravní obslužností)

Má ohrožená osoba závažné osobní problémy:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO*) (např. problémy se zaměstnáním, s financemi, problémy právního rázu, mentální problémy, problémy s užíváním návykových látek)

Byly splněny podmínky pro vykazání násilné osoby? **ANO - NE*)**

Když ANO tak **Odůvodnění vykazání:**

Zpracoval:

(hodnostní označení, jméno, příjmení)

*) Nehodící se škrtněte.

ÚŘEDNÍ ZÁZNAM O VYKÁZÁNÍ

Dne   v   hod. využil příslušník Policie České republiky svého oprávnění a podle § 44 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a vykázal

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Státní příslušnost:

Telefon:

Trvalý pobyt (ulice, č. p., místo):

Adresa pro doručování (ulice, č. p., místo, PSČ):

ze společného obydlí:

které obývá s ohroženou osobou:

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Telefon:

Trvalý pobyt (ulice, č. p., místo):

jakož i z jeho bezprostředního okolí:

na dobu 10 dnů.

Vztah násilné a ohrožené osoby:

Počet nezletilých osob žijících ve společném obydlí:

Pokud zde tyto osoby žijí, tak vypsát jméno, příjmení, datum narození, trvalý pobyt (ulice, č.p., místo):

Odůvodnění vykázaní:

Zpracoval:

(hodnostní označení, jméno, příjmení, OEČ, podpis)

Rozdělovník:

Výtisk č. 1 - vykázaná osoba

Výtisk č. 2 - místně příslušné intervenční centrum

Výtisk č. 3 - místně příslušný soud, který bude rozhodovat v případě podání návrhu na předběžné opatření

Výtisk č. 4 - místně příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (pokud žije ve společném obydlí nezletilá osoba)

Výtisk č. 5 – spis

Příloha č. 7

**ÚŘEDNÍ ZÁZNAM O PROVEDENÍ KONTROLY DODRŽOVÁNÍ
POVINNOSTÍ VYPLÝVAJÍCÍCH Z VYKÁZÁNÍ**

Dne   v   hod. provedla hlídka ve složení:

podle § 47 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky,

kontrolu dodržování povinností vyplývajících z vykázání

vydaného dne   pod číslem jednacím

Další významné skutečnosti a poznámky k průběhu kontroly:

Výsledek kontroly:

Přítomnost vykázané osoby ve společném obydlí: **ANO - NE***)

Přítomnost ohrožené osoby ve společném obydlí: **ANO - NE***)

Přítomnost dětí ve společném obydlí: **ANO - NE***)

Zjištěno porušení zákazu styku nebo navazování kontaktu s ohroženou osobou:
ANO - NE*)

Pokud ANO, jaké:

Přijaté opatření v případě zjištění nedodržování vykázání nebo zákazu styku
nebo navazování kontaktu s ohroženou osobou ze strany osoby vykázané:

Záznam vyhotovil:

(hodnostní označení, jméno, příjmení, OEČ, podpis)

*) Nehodící se škrtněte.

DOTAZNÍK PRO OBĚTI DOMÁCIHO NÁSILÍ

Vážené dámy, vážení pánové,

jmenuji se Daniel Míčka a jsem studentem třetího ročníku ČVUT v Praze, Fakulty biomedicínského inženýrství, oboru Plánování a řízení krizových situací. Chtěl bych Vás požádat o vyplnění dotazníku, který mi poslouží jako podkladový materiál pro zpracování bakalářské práce na téma „**Institut domácího násilí a jeho význam z hlediska policejní praxe**“, kdy se zaměřuji na oběti domácího násilí a samotnou činnost policie. Rád bych Vás upozornil, že dotazník je zcela anonymní a výsledky budou využity pouze za účelem zpracování bakalářské práce. Předem Vám děkuji za ochotu a čas věnovaný vyplnění dotazníku.

1. Pohlaví

- a) Muž
- b) Žena

2. Věk

- a) 18-30 let
- b) 31-40 let
- c) 41-50 let
- d) více jak 50 let

3. Rodinný stav

- a) svobodný(á)
- b) vdaná (ženatý) poprvé
- c) vdaná (ženatý) opakovaně
- d) rozvedený(á)

e) vdovec, vdova

4. Nejvyšší dosažené vzdělání

- a) základní
- b) středoškolské (výuční list)
- c) středoškolské (maturita)
- d) vysokoškolské

5. S jakou formou páchaní domácího násilí jste se setkal(a)?

- a) psychické (výhrůžky, nadávky)
- b) fyzické (údery fackou, pěstí)
- c) sociální a ekonomické (zákaz návštěv, finanční závislost)
- d) sexuální
- e) jiné, uveďte jaké:

6. Dokážete si zpětně uvědomit, co bylo příčinou vzniku domácího násilí?

- a) finanční závislost na partnerovi
- b) vliv sociálně patologických jevů (alkohol, drogy, hazard apod.)
- c) dědičnost a výchova partnera (vzor ve vzájemném chování jeho rodičů)
- d) neúspěchy v zaměstnání partnera, častá změna pracovní pozice
- e) nadřazenost partnera ve vztahu, vyčítání neschopnosti vůči ohrožené osobě
- f) používání různých forem vydírání
- g) nedokážu zpětně posoudit
- h) jiné, uveďte jaké:

7. Věděl(a) jste o možných agresivních sklonech partnera (např. z minulosti)?

- a) ano
- b) ne

8. Jak dlouho u Vás domácí násilí probíhalo?

- a) méně než 1 rok
- b) 1 – 3 roky
- c) více jak 3 roky

9. Byly domácímú násilí přítomny děti?

- a) ano
- b) ne

10. Bylo dlouhodobé domácí násilí důvodem rozchodu/rozvodu s partnerem?

- a) ano
- b) ne

11. Odešel(a) jste od partnera už při prvním náznaku domácího násilí?

- a) ano, a nikdy jsem se k němu už nevrátil(a)
- b) ano, ale po čase jsem mu(jí) dal(a) novou šanci
- c) ne, pořád jsem věřil(a) ve změnu v chování a v lepší zítřky

12. Řešila Vás problém s domácím násilím Policie ČR?

- a) ano
- b) ne

Při odpovědi ANO Vás žádám také o odpovědi na následující otázky:

13. Působili na Vás příslušníci policie při prvním kontaktu profesionálně?

- a) ano, bylo vidět, že jsou znalí a dobře proškolení k řešení takových incidentů
- b) ne, jejich jednání bylo odměřené, neprofesionální, připadala jsem si hloupě

14. Řešil s Vámi konflikt domácího násilí příslušník policie stejného pohlaví?

- a) ano, a proto pro mne nebyl problém o celé věci otevřeně mluvit
- b) ne, ale nevadilo mi to, nestyděl(a) jsem se cokoliv říct
- c) ne, a proto jsem měl(a) problém s otevřeností, styděl(a) jsem se

15. Pomohla Vám přítomnost příslušníků policie při řešení domácího násilí k Vašemu rozhodnutí o všem mluvit a vše řešit?

- a) ano, cítila jsem se bezpečně, pomohli mi v dalších životních krocích
- b) ne, ale pomohli mi jinde (intervenční centrum, soudy a jiné)

16. Jaký jste měl(a) pocit při hovoru s příslušníkem policie?

- a) byl slušný, zdvořilý, empatický, nezlehčoval a nezesměšňoval situaci
- b) byl nepříjemný, chtěl jednání se mnou urychlit
- c) nevím, co si mám myslet, bylo to něco mezi

17. Došlo ve Vašem případě k vykazání násilné osoby?

- a) ano
- b) ne

18. V případě, že došlo k vykazání, byl(a) jste o všem řádně poučen(a)?

- a) ano, a to ze strany PČR

b) ne, musel(a) jsem si zjistit informace jinde (intervenční centrum, soudy a jiné)

19. Vzal(a) jste i po vykázání násilného partnera zpět do společného obydlí?

a) ano, a to hned po uplynutí lhůty vykázání ze strany PČR

b) ano, ale až později, dali jsme si čas a prostor k rozhodnutí

c) ne, navíc jsem požádal(a) o prodloužení lhůty u soudu dle poučení

d) ne, ani jsem o tom nepřemýšlel(a), a rozhodl(a) jsem vztah ihned ukončit